

குருபாதம்

ஞானசம்பந்தம்

தருமையாதீனத் தீங்கள் இதற்

வலர் 27] கீலக ஆண்டு வைகாசித் தீங்கள் 10—6—68 [இத

தருமையாதீன முதற்துரவர்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சவாமிகள்
அருட்டஜை விழாவில்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமணி அவர்கள் நொலுவிற்குந்து
அருட்காட்சி வழங்குதல்

தருமையாதினாக குருதல்வரி

ஸ்ரீ குருநானசம்பந்த சவாமிகள்

१
குபாதம்

ஸ்ரீ குருநானசம்பந்தர்

அருள்வாக்கு

—————

தச்துவத்தை யிட்டருளிற்
அன்கலந்து தன்னிழப்பின்
மெத்துஞ் சுகத்தின்
மிக அழுந்தீச் — சுத்தமாய்
உன்றுசி நின்ற
உணர்வும் ஒழிந்தக்கால்
அன்றே சிவபோக
மாம்.

(65)

ஆசிரியர் :

வித்துவான்

போமகந்தரத் தம்பிரான்
கவாமிகள்

துணையாசிரியர் ;

வித்துவான்

ஸ்ரீ. அருணைவடிவேல் முதலியர்

குபாதம்

“ஞானசம்பந்தம்”

தருமையாதினத் தீவ்கள் இதழ்

மலர் 27 || 10-6-58 || இதழ் 7

உட்பொருள்

எண்	பக்கம்
1 அருளுகு வழிபாடு	... 277
2 அறநெறியும் அருள்நெறியும்	... 282
3 சித்தாந்த வினாவிடை	... 287
4 “கொழிதமிழ்க் கூடலில் கொன்றை வேணி யான்”	... 291
5 திருநெறிய தெய்வத் தமிழ் மாநாடு	... 294
6 கலைவார் மாளிகை	... 300
7 வாதலூரரும் வடலூரரும்	304
8 திருப்பனந்தாள் தலச்சிறப்பு	... 310
9 தமிழ்நாடு தெய்விகப் பேரவை	... 313
10 செய்திகள்	... 315
11 இலவச சித்த வைத்தியசாலை	... 318
12 எதிர்காலம்	... 321
13 Extract from the Visitor's Book 281. 324	

உ
குபாதம்

இந்துசம்பந்தம்

தருமையாதீனத் திங்கள் இதழ்

எண் 27]

கீலக - வைகாசி - 10—6—68

[இதழ் 7

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்றயங் கிலங்கொளின் நலங்குளிர்ந்த புன்சடை
பின்றயங்க ஆவோய் ! பிஞ்ஞகா ! பிறப்பிலீ ;

கொன்றையம் முடியினுய் ! கூடலால் வாயிலாய் !
வின்றயங்கி யாடலே வினைப்பதே வியமமே.

(சம்பந்தர்)

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளுரு வழிபாடு

மக்கள் அடைதற்பாலனவாகிய 'அறம், பொருள், இனபம்,
வீடு' என்னும் பயன் நான்களுள் இருதியில் உள்ள வீடு
ஒன்றே முடிந்த பயனாகும். அதனால் புருடார்த்தங்கள் நான்
களுள் வீடுபேறு ஒன்றையே, 'பரம புருடார்த்தம்' என்பத்
பெரியோர்.

இவ்வீடுபேற்றிற்கு உரிய சாதனங்களைப் பற்பல சமயங்கள்
பற்பல வகையாகக் கூறும். சாதனத்தால் அடையப்படும்
பயன், 'சாத்தியம்' எனப்படும். சாத்தியமாகிய வீடுபேருவது
யாது என்று ஆராயும் பொழுது, அதனைச் சமயங்கள் பலவும்

பல்வேறு வகையாக உணர்வதால், அதனை அடைதற்கு அவை கூறும் சாதனங்கும் பல்வேறு வகையாகக் காணப்படுகின்றன. சைவ சமயம் கூறும் சாத்தியமாகிய வீடுபேறு, இறைவன் திருவடிப்பேரூரும். அதனால், அச் சாத்தியத்தின் பொருட்டு அது கூறும் சாதனம் இறைவழிபாடேயாம்.

இறைவன் உருவம் அற்ற ஒரு பொருள்; எல்லையற்றுப் பரந்து கிடக்கின்ற மண்ணும், விண்ணுமாகிய அனைத்துலகங்களுக்கும் அப்பால் உள்ள பொருள். அவனை உருவப் பொருளையே அறியும் ஆற்றலுடையனவாய, உலகத்துள் அகப் பட்டு நிற்கும் உயிர்கள் கண்டு வழிபடுவது எவ்வாறு? அஃது இயலாததொன்றே. அவ்வியலாமையை அறிந்த இறைவன், உயிர்கள் தன்னைப் பல்வேறு வடிவில் கண்டு வழிபட்டு உய்தல் வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணையால், ‘அருவம், உருவம், அருவருவம்’ என்னும் முக்கூற்றினுள் ஒன்றினும் படாது, தன்னின் வேறின்றி நிற்கும் தனது சத்தியால் தன் விருப்பப்படி அளவிறந்த திருமேனிகளைக் கொண்டும், அத்திருமேனி களோடே உலகப் பொருள்களில் நின்றும் உயிர்கள் தம் மன மொழி மெய்களாற் செய்யும் வழிபாடுகளை ஏற்றருள்கின்றன.

இறைவன் தனது சத்தியாற் கொள்ளும் திருமேனிகள் பெருந்தவம் உடையார்க்கே ஒரோவொருகால் காட்சிப்படுவன வன்றி, எவ்வார்க்கும் எஞ்சுஞ்சன்றும் காட்சிப்படுவன அல்ல. எனவே, அவன் தனது சத்தித் திருமேனியோடு நிற்கும் ஸ்லைக் களங்களாகிய உலகப் பொருள்களை யாவர்க்கும், எஞ்சுஞ்சன்றும் காட்சிப்பட்டு நின்று வழி டப்படுவனவாம்; அங்ஙனம் வழிபடப்படும் காட்சித் திருமேனிகள், ‘குரு, இலிங்கம், சங்கமம்’ என மூன்று வகைப்படும்.

அவற்றுள் குருமூர்த்தமாவது, (திருமேனி எனினும், மூர்த்தம் எனினும் ஒக்கும்.) எந்த அளவேனும் பதி, பச, பாசங்களாகிய மூப்பொருள்களின் இயல்பை உணர்த்தி, பச வாகிய உயிருக்குப் பாசம் பகைப் பொருள் என்பதையும், பதியாகிய இறைவனே உறவு என்பதையும் தெளிவித்துப் பாசத்தில் உவர்ப்பும், பதியின்கண் அன்பும் உண்டாகச்செய்து பதியை வழிபடும் முறையையும் கற்பிக்கும் ஆசிரியரது திருமேனி, உண்மையில் அவ்வாசிரியரது ஆன்ம சைதனனியமே

இறைவனுக்குத் திருமேனியாய் ஸ்றபது. எனினும், ஆசிரியரது ஆன்ம சைதன்னியத்தின்வழி ஸ்றகும் அவரது திருமேனியும் சார்பு வகையால் இறைவன் திருமேனியோய்ஸ்றகும்.

இனி, 'இலிங்க மூர்த்தம்' என்பது, இறைவன் ஓரோடு காரணம் பற்றி அவ்வப்பொழுது கொண்ட சத்தித் திருமேனி களின் வடிவமாகச் செய்யப்பட்டுத் திருக்கோயில்களில் எழுங் தருள்விக்கப்பெற்ற திருவுருவங்களாம். இத் திருவுருவங்களில் இறைவனை வழிபடுங்கால், மந்திரங்களாலே வழிடவேண்டு மாகலின், அம் மந்திரங்களே அவ்விடத்தில் அவ்னுக்கு உண்மைத் திருமேனிகளாம்.

மூன்றாவதாகச் சொல்லப்பட்ட சங்கம மூர்த்தபாவது, இறைவனது கோலத்தைப் புணிந்து வரும் அடியார்களது திருமேனிகளாம். இவ்விடத்தில் வழிபடப்படுவது வேடமேயன்றி வெற்றுடம்பன்று. அதனால், இங்கு வேடமே இறைவனுக்கு உண்மைத் திருமேனி. அவ்வேடத்திற்கு இன்றியமையாத பற்றுக்கோடாய் இருத்தல் பற்றியேஅடியவரது உடம்பும் இறைவன் திருமேனியாகின்றது. எனவே, இறைவன் வேடத்தைப் புணிந்தோர் குலம், குணம், செயல் என்பவற்றால் இழிந்தோராயினும் சங்கமரேயாய் வழிபடப்படுவர் என்பதும், அவ்வேடத்தைப் புணியாதார் குலம் மூதல்யவற்றால் உயர்ந்தோராயினும் சங்கமர் ஆகார் என்பதும் பெறப்படும். பூசு நீரு போல் உள்ளும் புனிதராய் இல்லாது, மெய்யெலாம் நீரு பூசி வேணிகள் முடித்துக் கட்டி, மைபொதி விளக்கே என்னமனத்தினுட்கறப்பு வைத்திருப்போர் அகத்தால் அடியவரல்லாராயினும், சங்கம வழிபாடு செய்வோர்க்குப் புறத்தோற்றம் ஒன்றுமே ஸிரம்புவதாம். அதனால், அவர் அவரது அகசிலைப்பற்றி ஆராயறபாலரல்லர். மற்று அத்தகைய பொய்வேடத்தாரை இறைவனது அதிகார சத்தியைப்பெற்று உலகில், அவ்வது கடிந்து நல்லது ஸிறுத்தும் அரசர் ஒருதலையாக ஒறுத்து நன்னெறி ஸிறுத்தற்பாலர். இவ்வாறு செய்தல் அரசர்க்கு அறம் என்பதையும், அங்ஙனம் செய்யாத அரசன் தனது அறத்தின் முழுவினவனுய்க் கேடெய்துவான் என்பதையும் திருமந்திரம் 'இராச தோடம்' என்னும் பகுதியில் வலியுறுத்துக் கூறுதல் காணலாம். மேலும் பொய்வேடம் புணிந்தோர் இறைவனால் மறுமையில் ஒறுக்கப்படுவர் என்பதும் அவ்விடத்துக் கூறப்

படுகின்றது. பொய்வேடம் புனைந்து, மெய்யன்பர் செய்யும் வழிபாட்டினைப் பெறுவோர் அதற்குரிய தண்டத்தைப்பெறுதல் அவரளவில் நிற்பது. அது பற்றிச் சங்கம வழிபாடு செய்வோர் ஆராயவேண்டுவதில்லை. எனவே, வீடுபேற்றை விரும்புவோர்க்குக் குரு விங்க சங்கம வழிபாடே சாதனமாவனவாம். இதனை,

“ அப்பாஇம் முத்திக் கழியாத சாதனந்தான்
செப்பாய் அருளாலே செப்பக்கேள் — ஒப்பில்
குருவிங்க வேடம்எனக் கூறில்லைவ கண்டார்
கருவொள்றி சில்லார்கள் காண் ”

என்றும்,

“ கற்று மனம்போல் கசிந்துகசிந் தேஉருகி
உற்றுசான் விங்கம் உயர்வேடம் — பற்றுக
முத்தித் தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்கும்
பத்திதனில் நின்றிடுவர் பார் ”

என்றும் வரும் உண்மை விளக்க வெண்பாவினால் உணரலாம்.

குரு விங்க சங்கமங்களாகிய மூன்றினுள்ளும் மூன்ஸிற்பது குருவடிவமே. மூன்றுப் பிரதிவுருவம் அருளுருவமேயாயினும் குருவடிவமே சிறப்பாக ‘அருளுருவம்’ எனப்படுகின்றது. இதனைத் திருவருட்பயனில் உள்ள ‘அருளுருங்கிலை’ என்பதனால் அறியலாம். குரு வடிவம் ஒன்றே இங்ஙனம் கூறப்படுதற்குக் காரணம், அஃதொன்றே நம்மனோர்போல நம்முடனுய் நின்று, நூலாலும், அறிவுரையாலும், பிரவந்திரலும் நமக்கு அருள்புரிதலேயாம். மேலும் இறைவனது ஜங்தொழில்களுள் முடிவாகச் சிறந்து விற்கின்ற அருளால் தொழிலைச் செய்வது குருவடிவமே. அதனால், ‘அருளுரு’ என்பது வேற்றுமைத் தொகையாலன்றி, விளைத் தொகையாலும் சிறந்து விற்பது குருவடிவிற்கே மிகப் பொருந்தவதாம். இதனால், குருவருள் கிடைக்கப்பெற்றேர்க்குக் குருவழிபாடு ஒன்றே எல்லா வகை வழிபாடுகளாயும் அமையும் என்பதைச் சிங்கான சித்திநூல்,

“ பரப்பிரயம் இவனென்றும், பரசிவன்தான் என்றும்,
பரஞானம் இவனென்றும். பராபரன்தான் என்றும்
அரன்தருஞ்சீர் நிலையெல்லாம் இவனே என்றும்
அருட்குருவை வழிபட ”

எனக் கூறுகின்றது.

குருவழிபாடாகிய இவ்வருளுவ வழிபாடு பல இடங்களில் விகழ்வதாயினும், சைவ ஆதினங்களில் இது மிகச் சிறப்புற்று விளங்குவதாம். அண்மையில் எங்கள் தருமையாதின் ஆதி பரமாசாரியர் ஸ்ரீ குருஞான சம்பந்தர் அருளுருவ வழிபாடு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றுப் பலர்க்கும் பலவகைப் பயன்களை அருளினமை அன்பர்கள் உள்ளத்தில் அகலாது சிற்பதாம். சைவ சமய தோத்திர சாத்திரங்களே யன்றித் தமிழ்ப் பொது மறையாம் திருக்குறள், தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் மொழி, தமிழழும் சைவத்தையும் வளர்த்த மன்னர்கள் வரலாறு முதலியன் பற்றிய கருத்தரங்கு, கவியரங்கு, பட்டிமன்றம் முதலிய விகழ்ச்சிகள் புதிய முறையில் அமைந்து பலர்க்குப் பயன்பட்டன. இங்கிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றைத் திருச்சிவானைவி நிலையத்தார் ஒலிபரப்பினமை குறிப்பிடத்தக்கது. இன்னே ரண்ண விகழ்ச்சிகள் பலவும் அருளுருவ வழிபாட்டில் அனைவரையும் ஈடுபடச் செய்வனவாகும். அவற்றைக் கண்டும், கேட்டும் களித்த அன்பர்கள் பலரும் என்றும் அருளுருவ வழிபாட்டை மேற்கொண்டு, ஆசான்மூர்த்தியின் அருள்பெற்று உய்வார்களாக.

EXTRACT FROM THE VISITORS' BOOK

Dharmapuram Adhinam

Sri Kambahareswaraswamy Devasthanam, Tirubuvanam.

திருப்புவனத் திருத்தலத்தை இன்று தரிசிக்கும் பேறு எனக்கும் என் மனைவிக்கும் கிடைத்தது. தருமை ஆதினக்கோயில் களுக்குத் தனிப்பட உள்ள துப்புரவும், நிருவாக அமைப்பும், நிருவாகஸ்தர்கள் நடைமுறைகளை ஆர்வத்தோடு கவனிக்கும் துண்மையும், உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. சரபழுர்த்தியின் தரிசனம் ஒரு தனிப்பரவசத்தை அளித்தது. ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமணி அவர்களைப்பார்த்து இந்த ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்கும் நற்பேறு பெற்ற ஊழியர்களுக்கு என் பாராட்டுதல்கள். குருமணி அவர்களுக்கும் என் பணிவார்ந்த வணக்கம்,

(ஓ-ம்) மா. ப. பெரியசாமி தூரன்.

தமிழ்க்கலைக்களஞ்சியம், சென்னைப்பல்கலைக்கழகம்,

(தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகம்)

சென்னை - 5.

—
குருபாதம்

குவருள்

அறநெறியும் அருள்நெறியும்

“மலர்மிசை ஏகினுன்”

இறைவன் முன்னிப் பழம் பொருட்கு முன்னிப் பழம் பொருளாயும். பின்னிப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றிய ஞாயும் இருப்பவன் என்பதை விளக்க அவனை ‘ஆதிபகவன்’ என்றும், யாதொன்றனையும் பிறர் அறிவிக்க வேண்டாது எவ்வாவற்றையும் தானே அறிந்தும், அறிவித்தும் சிற்பங்களைச் சிலக்க ‘வாலறிவன்’ என்றும் குறித்த திருவள்ளுவர், பின்னும் அவனை “மலர்மிசை ஏகினுன்” என்னும் பெயரால் குறிப்பிடுகின்றார். இதன் பொருள் யாது?

பௌத்தரும், சமணரும் தங்கள் சமயக் கடவுளது திருவடி கள் சிலத்தில் படுவதில்லை என்றும், அவை எப்பொழுதும் தெய்வத்தாமரை மலரின்மேல் சிற்பன என்றும், அத்தாமரை அவர் திருவடி பெயர்த்துவைக்கும் இடங்தோறும் தாம் பெயர்க்கு சென்று அவற்றைத் தாங்கிச் செல்லும் என்றும், அதனால், அவர்கட்குப் “பூ மேல் நடந்தான்”, “கமலஜார்தி” என்னும் பெயர்கள் உள்வாயின என்றும், ‘பூமேல் நடந்தான்’ என்னும் பெயரையே திருவள்ளுவர், ‘மலர்மிசை ஏகினுன்’ எனக்கூறினார் என்றும் கூறுவார்.

இது, மேற்போக்காகப் பார்க்கும்பொழுது உண்மை என்றே எண்ணத் தோன்றும். ஆனால், ஆழங்கு நோக்கும் பொழுது உண்மை யன்றுதல் நன்கறியப்படும். அஃது எவ்வாறு எனக்காண்போம்

திருவள்ளுவர் தாம் எம்மதத்தவராயினும் தமது நூலீச் சொல்லால் தமது மதத்திற்கே உரிய சிறப்பு நூலாகச் செய்யாது, தமது கொள்கையை மட்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லால் பொதுநூலாகவே செய்து போந்தார் என்பது அனைவரும் ஒரு

முகமாக ஒப்புக்கொள்ளும் உண்மை. ஆகவே, பெளத்த சமண சமயக் கடவுளராக குறிக்கும் 'பூமேல் நடந்தான், கமல ஊர்தி' என்னும் சிறப்புப் பெயர்களையே, 'மலர்மிசை ஏகினுன்' எனக் குறித்தார் என்றால் பொருத்தமற்றதாகின்றது. மேலும் திருவள்ளுவர் இறைவனை அவனுக்கு இயல்பாய் என்றும் உள்ள குணங்களைக் குறிக்கும் வகையில் சில பெயர்களைக் கூறுகின்றாரேயல்லது. ஓவ்வொரு மதத்தில் சிறப்பாகக் கொள்ளப்படும் சில மரபுகளைக் குறிக்கும் வகையில் பெயர் கூறவில்லை. 'அகல் விசம்புளார் கோமான், அடியளங்தான், தாமரைக் கண்ணுன், தாமரையினுன்' என்பனவெல்லாம் முதற்கடவுளைக் குறிக்கும் வகையில் திருவள்ளுவரால் சொல்லப்படவில்லை. வேறு சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிடவே அவரால் அவைகள் சொல்லப்பட்டன. எனவே, 'மலர்மிசை ஏகினுன்' என்பதும், இறைவன் இறைமைக் குணங்களுள் ஒன்றைக் குறித்ததாக வேண்டுமல்லது, 'பூமேல் நடந்தான், கமல ஊர்தி' என்னும் ஒருசார் சமயக் கடவுள் பெயரைக் குறித்ததாகாமை தெளிவு. இக் கருத்தையே பரிமேலமூகர், 'இதனைப் பூமேனடந்தான் என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர் கடவுட்கு ஏற்றுவாரும் உளர்" என இனைமையாக உரைத்துச் சென்றார்.

'மலர்மிசை யேகினுன்' என்னும் பெயரால். 'பூமேல் நடந்தான்' என்பதையே குறித்தாராயின், 'போதிக்கீழ் இருந்தான், பிண்டிக்கீழ் இருந்தான்' என்பனபோன்ற பெயர்களையும் அவர் தடையின்றித் தமது கடவுள் வாழ்த்தில் வழங்கி யிருத்தல் கூடும்; அவ்வாறு வழங்கின், அவரைத் தடுப்பார் ஒருவரும் இல்லை. அங்ஙனம் வழங்காமையால், எந்த ஒரு சமயத்திற்குரிய கடவுள் சிறப்புப் பெயரையும் அவர் தமது கடவுள் வாழ்த்தில் கூறவில்லை என்பதே தேற்றம். 'ஆதி பகவன், அறவாழி யந்தணன்' என்பவற்றைச் சமண பெளத்த சமயக் கடவுட் பெயர் எனக் கூறுவார் கூற்றும் பொருந்தாது என்பதும் இங்குக் கூறிய இம் முறையினுலேயே நன்கு பெறப்படுகின்றது.

'மலர்மிசை ஏகினுன்' என்பது 'பூமேல் நடந்தான்' என்னும் பெயராகது, இறைவனது இயல்புகளுள் ஒன்றைக் குறித்தது எனின், அவ்வியல்பு யாது? என்னும் வினா எழுதல்

இயல்பாதவின், அதற்கு விடை காண வேண்டுவது இன்றியமையாததே.

'மலர்' என்னும் பெயரை அடைமொழியின்றிக் கூறினும் தலைமை பற்றி அது தாமரை மலரையே குறித்தல் வழக்கு. 'மலர் மிசை ஏகினுன்' என்பதில், 'மலர்' என்றது புறத்தில் உள்ள தாமரை மலரைக் குறித்ததென்றால் பொருந்தாமையால், அகத்தில் உள்ள நெஞ்சத் தாமரையையே அஃது ஜயமின்றிக் குறிக்கும். எனவே, 'மலர்மிசை ஏகினுன்' என்பதற்கு, 'நெஞ்சமாகிய தாமரை மலரின்மேல் சென்றவன்' என்பது பொருளாம். இறைவன் அன்பரல்லாரது நெஞ்சத்தில் செல்வதில்லையாதலால், நெஞ்சத்தாமரை என்பது அன்பரது நெஞ்சத்தாமரையோம். இறைவன் அன்பரது நெஞ்சத் தாமரையின் கண் செல்வது அவர் ஸ்ரீனித்தபின்பே எனக்கொண்டமையால் பரிமேலழகர். 'ஏகினுன்' என இறந்த காலத்தாற் கூறியது என்னியோ என ஜயுற்று அதற்கு அமைதி கூறினார். ஆயினும்,

“ துஞ்சம் போதும் சுடர்விடு சோதியை
நெஞ்சள் ஸ்ரீனிறு ஸ்ரீனிப்பிக்கு நீதியை ” (அப்பர்)

என்றபடி, வினைமாச தீர்ந்து தூயராய அன்பரது நெஞ்சத் தாமரையில் இறைவன் அவர் தன்னை ஸ்ரீனிதற்கு முன்பே ஸ்ரீனிறு அவரைத் தன்னை ஸ்ரீனிக்குமாறும் செய்தல் பற்றி அங்ஙனம் கூறினார் எனல் பொருந்துமாகவின், அதுபற்றி ஜயமில்லை என்க. அன்றியும், 'பிறவிடத்துக் காணப்படாது அன்பரது நெஞ்சத் தாமரைக்கண்ணே சென்று ஸ்ரீனிறவன்' எனினும் அமைவதேயாதல் அறிந்துகொள்க.

மலர் என்பது நெஞ்சைக் குறித்தல். ஆதுபெயர் அல்லது உருவகம் என்னும் இரண்டினுள் ஒன்றால்லது நேரிதின் இல்லையாதவின், இறைவனை அன்பரது உள்ளத்து இருப்பவன்' எனக்கூறுதல் திருவள்ளுவர் கருத்தாயின், அதனை நேரே, 'மனமிசை ஏகினுன்' என்றால்போல வெளிப்படையாகவே கூறிப்போகாது, 'மலர்மிசை ஏகினுன்' எனக் குறிப்பாற்கூற வேண்டுவது என்னைள்ளின் 'மலர்மிசை ஏகினுன்' எனின் வருவதொரு சிறந்த பயன் கருத்தேயே திருவள்ளுவர் அங்ஙனங்களினார். அப்பயன் யாது எனின், அன்பரது நெஞ்சத்தை '

மலர்' என்றமையால், அந்நெஞ்சுத்தின் மென்மையும், பொலி வும், உயர்வும் தோன்றுதலும், பின் அதுவழியாக அன்னதோரி டத்தன்றிப் புலனுகாத இறைவனது சிறப்புத் தோன்றுதலுமே அப்பயன் என்க. எனவே, 'மனமிசை - ஏகினுன்' என்றாற் போலக் கூறின், அதனாற் சிறப்பின்மை அறிந்துகொள்க.

இனிக் கடவுளைப் புறத்துப் பூமேல் நடப்பவன் எனக் கொள்பவரும், அதற்கு உண்மைப் பொருள், அகத்தே அடிய வரது நெஞ்சுத்தாமரையின்கண் நிற்பவன் என்பதே' எனக் கொள்ளுதல் இன்றியமையாததாம். இல்லாவிடில், அங்ஙனம் நடப்பவன் எனக் கொள்வதால் வருவதொரு பயன் இல்லையாம். அடியவரது நெஞ்சுத்தைத் தாமரையாக்கி, இறைவனை அதன் கண் விளங்குபவனுக்க் கூறுதல் இத்தனை உயர்வுடையதாய் இருத்தலீன், கடவுட் கொள்கையுடைய சமயங்கள் யாவும் இம் முறையை ஒருங்கே மேற்கொண்டன.

சைவ சமயத்தில் அகத்தே நெஞ்சுத்தை நிலமுதல் (பிருதிவி முதல்) நாதம் சருண தத்துவங்களால் அமைந்த தாமரை மலராகவும், இறைவனை அத்தாமரை மலரின்மேல் இருப்பவனுக வும் வைத்து வழிபடுவதும், புறத்திலும் அங்ஙன மே இறைவனைப் பத்மாசனத்தின்மேல் எழுந்தருளுவித்து வழிபடுவதும் எங்கும் ஒருபடித்தாகக் காணப்படுவனவாம்.

" எரியாய தாமரைமேல் இலங்கி னரும்
இடைமருது மேவிய சச னரே "

" புந்தியாய்ப் புண்டரிகத் துள்ளாய் போற்றி " (அப்பர்)

என்றாற்போல இறைவனைத் தாமரை மலரின்மேல் வீற்றிருப் பவனுக்கக் கூறும் திருமுறைத் திருமொழிகள் பல. இன்னும்,

" நினைப்பவர்மனம் கோயிலாக் கொண்டவன் "

" காலையும் மாலையும் கைதொழு வார்மனம்
ஆலயம் ஆரூர் அரைநெறி யார்க்கே " (அப்பர்)

“ இமைப்பொழுதும் என்னஞ்சில் நீங்காதான் ”

“ அடியார் உள்ளத் தன்புமீ தூரக்

குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும் ”

(திருவாசகம்)

என்றால், ‘இறைவன் அடியவர் உள்ளத்தையே உறைவிட மாகக் கொண்டவன்’ எனக் கூறும் திருமொழிகளும் பல இவற்றுல்லாம் இறைவன் அடியவர் உள்ளத்தில் அவர் நினைந்த வடிவொடு தோன்றுதலும் கூறப்படுவதாம். இறைவன் தனக்கென ஒருவடிவம் இல்லாதன் ஆதலின், அன்பினால் நினைவார் நினைவின்வழி அவன் கொள்ளும் வடிவமெல்லாம் அருட்டிருமேனிகளேயாம். ஆகவே “மலர்மிசை ஏகினுன்” என்ற தொடரில், திருவள்ளுவர் இறைவன் தனக்கென உருவம் இல்லாதவனும், உயிர்களின் பொருட்டு அவ்வப்பொழுது கொள்ளும் அளவிற்கு அருட்டிருமேனிகளை உடையவனுவன்’ எனக் கூறினாராதல் அறிக.

“ நானுவித உருவாய் நமை ஆள்வான் ”

(சம்பந்தர்)

“ ஆருருவ உள்ளுவார் உள்ளத் துள்ளே

அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளுங் தோன்றும் ” (அப்பர்)

என்றாலும் திருமுறைத் திருமொழிகளைக் காண்க.

இங்ஙனம் அறைநீயிற் கூறப்பட்ட பொருளும் அருள் நெறியிற் கூறப்பட்ட பொருளும் ஒருபடித்தாய் விளங்குதலையறிந்து மக்கள் இருநெறியையும் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவார்களாக.

* சித்தாந்த வினாவிடை *

தருமையாதீனத் தமிழ்ப்புலவர், சித்தாந்தக் கலைஞர்,
மகாவித்துவான்.

திரு. சி. அருணைவடவேலு முதலியார்

[மலர் 27 இதழ் 5 பக்கம் 256ன் தொடர்ச்சி]

பூதங்கள் ஐந்து

மாணுக்கன் : ‘ஆகாயம், வாயு, தேயு, அப்பு, பிருதிவி’ என்னும் பூதங்கள் ஐந்தும் முறையே, ‘சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தம்’ என்னும் தன்மாத்திரைகளினின்றும் தோன் றும் என்று அடிகள் அருளிச் செய்தீர்கள். ஆயினும், ‘ஆகாயத்தினின்று வாயுவும், வாயுவினின்று தேயுவும், தேயுவினின்று அப்புவும், அப்புவினின்று பிருதிவியும் தோன் றும்’ எனச் சிலர் சொல்லக் கேட்டுள்ளேன். அதனால், ‘இவ்விரண்டு கொள்கைகளுள் எது உண்மை?’ என்னும் ஜெயம் உண்டாகின்றது. அதனை அடிகள் நீண்கியருந்தல் வேண்டும்.

ஆசிரியர் : நீ சொல்லியது உண்மை! பூதங்களின் தோற்றுத்தைச் சிலர் அவ்வாறுதான் கூறுகின்றார்கள். அதற்குக் காரணம், ‘வேதத்துள், ‘ஆன்மாவினின்றும் ஆகாயம் தோன் றிற்று; ஆகாயத்தினின்றும் வாயுத் தோன்றிற்று, வாயுவினின்றும் தேயுத் தோன்றிற்று; தேயுவினின்றும் அப்புத் தோன்றிற்று; அப்புவினின்றும் பிருதுவி தோன்றிற்று’ என இவ்வாறு கூறப்பட்டிருப்பதேயாகும்.*

மாணுக்கன் : ‘வேதத்துட் கூறப்பட்டது’ என அடிகள் கூறியவாறே தேவாரத்துள்ளும்.

‘இருநிலனது புனலிடையடி தர.எரிபுக,
எரியதுமிகு
பெருவளியினில் அவிதர.வளி கெடவியனிடை
முழுவதுகெட

* தஸ்மாஷா ஏதஸ்மாத ஆத்மன ஆகாஶ: ஸ்஭ूதः | ஆகாஶாஷாயு: |
வாயோரஸி: | அஸ்ராப: | அங்க: புதிச்சி | (தைத்தீரியம்)

இருவர்களுடல் பொறையோடுதிரி எழிலுருவுடை
யவன் இனமலர்
மருவியஅறு பதம் இசைமுரல் மறைவனம் அமர்
தருபரமனே”

என வந்துள்ளது அன்றே ?

ஆசிரியர் : ஆம் ! வந்துள்ளது. அவையெல்லாம் தத்துவத் தோற்ற ஒடுக்கங்களை நுண்ணிதாக எடுத்து விளக்கக் கருதாது, அவற்றைப் பொதுப்படக் குறித்து. இறைவன் திருவுருட் பெருமை ஒன்றையே வலியுறுத்திப் போதலைக் கருதின மையின். அவை தன்மாத்திரைகட்கும், பூதங்கட்கும் வேற்றுமை காட்டாது ஒற்றுமைப்பட வைத்துப் பொதுமையிற் கூறிப் போந்தன. சிவாகமங்கள் அவ்வாறின்றித் தத்துவங்களின் தோற்ற ஒடுக்கங்களை நுண்ணிதாக விளக்கக் கருதி எழுந்தன வாகனின், அவற்றுட் கூறியவாறே மேற்குறித்த வேதப்பகுதிக் கும், தேவாரத் திருப்பாடலுக்கும் பொருள்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

‘பௌட்கும்’ என்னும் உபாகமம், “ஓன்றின் ஓன்று ஏற்ற மான குணம் காணப்படுதலால். ஆகாயத்தினின்று வாயுத் தோன்றவில்லை ; வாயுவினின்றும் அக்கினி தோன்றவில்லை ; அக்கினியினின்றும் அப்புத் தோன்றவில்லை ; அப்புவினின்றும் பிருதிவி தோன்றவில்லை. காரணத்தில் உள்ள குணமே காரியத்தில் உண்டாவதால், ஒன்றின் ஒன்று குறைந்த குணம் உடைய ஆகாயம் முதலிய பூதங்களில் ஒன்று மற்றென்றிற்குக் காரணம் அல்ல என்று மிகத்தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.” *

காரியத்தில் உள்ள குணம் காரணத்திலும் உளதாக வேண்டும் என்பது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றுதனின். நிலம் நீரினின்று தோன்றிற்றெனின் நிலத்திற்கு உள்ள கந்த குணம் (நாற்றம்) நீரிலும் உளதாக வேண்டும். அங்ஙனமே நெருப்பினின்று நீர் தோன்றிற்று எனின், நீரில் உள்ள இரக குணம் (க்வை) நெருப்பின்கண்ணும் உளதாகவேண்டும். பிறவும் இவ்வாறேயாதலானும், ஆகாயம் முதலிய பூதங்கள் ஜந்தும் முறையே ஒன்று,

* நாடகாಶத् ஜாயதே வாயுः ந வாயோரம்பிஸம்஭वः । நாயேராபः ததः புத்தி ஧ர்த்திஶயदर்ஶனாத् । காரணாடங்குணஸ்காந்திர்யுக்கா கார்யேஷு ந ஸ்வதः வ்யோமः ஷங்குணத்வं ஸ்வாத् தथா ஸ்திரிக்மோ யதி ॥

இரண்டு. மூன்று. நான்கு. ஐந்து குணம் உடையை என்பது எல்லாச் சுருதிக்கும் ஒப்பமுடிந்த ஒன்றுகலானும் பெள்கரத்துட் கூறியதே தெளிபொருளும். 'பூதங்கள் ஒன்றி னின்று மற்றென்று தோன்றும்' எனக் கூறும் வாக்கியப் பொருள்கள் குறிப்புப் பொருளும் ஆம் என்றே துணிவாயாக.

மாணுக்கள் : 'பூதங்கள் ஒன்றினின்று மற்றென்று தோன்றும்' என்னும் வாக்கியங்கள், குறிப்பால் பொருள் உணர்த்து மாறு எங்ஙனம் என்பதை உணர்த்தியருள்ள வேண்டும்.

ஆசிரியர் : 'ஆகாயத்தினின்றும், வாயுத் தோன்றிற்று' என்பது முதலிய வாக்கியங்கள் ஆகுபெயரால் ஆகாய முதலிய வற்றின் குணமாகிய சத்தம் முதலியவற்றை முதற்கண் உணர்த்தி பின் இருமடியாகுபெயராய் அக்குணங்களோடு கூடிச் சிறந்து நிற்கும் பரிசம் முதலிய தன்மாத்திரைகளை உணர்த்தி நிற்கும். எனவே, 'ஆகாயத்தினின்றும் வாயுத் தோன்றிற்று' என்பது முதலிய வாக்கியங்கள், 'சத்த குணத்தொடு கூடிச் சிறந்து நிற்கும் பரிச தன்மாத்திரையினின்று வாயுத் தோன்றிற்று' என்பன முதலாகவே பொருள்தரும் என்று உணர்க.

'இவ்வாக்கியங்கட்டு இங்ஙனம் பொருள்கொள்ளுதல் பொருந்துவதே' என்பதை, 'ஆன்மாவினின்றும் ஆகாயம் தோன்றிற்று' என்னும் வாக்கியத்திற்கு, 'பரமான்மாவாகிய இறைவனது வியாபகத்தில் நிற்கும் முதற்காரணப் பொருளி னின்றும் ஆகாயம் தோன்றிற்று' எனப் பொருள்கொள்ளுதலே பொருத்தமாதல் பற்றி அறிந்துகொள்ளப்படும். அசித்துச் சித்தினின்றும் தோன்றுதாகலானும், ஆன்மாச் சித்தும், ஆகாயம் அசித்தும் ஆதலானும், 'ஆன்மாவினின்றும் ஆகாயம் தோன்றிற்று' என்னும் வாக்கியத்திற்கு சொற்பொருள் மாத்திரம் கொள்ளுதல் கூடாமை அறிக.

மாணுக்கள் : அடிகள் அருளிச்செய்தவாறு பூதங்கள் தன்மாத்திரைகளினின்றே தோன்றுவன அன்றி ஒன்றிலிருந்து மற்றென்று தோன்றுவன அல்ல எனத் தெளிந்தேன். பூதங்கள் பற்றி மேலும் அறிய வேண்டுவன உளவாயின் அவற்றை அருளிச்செய்தல் வேண்டும்.

ஆசிரியர் : ஆகாயம். வாயு. தேயு. அப்பு. பிருதிஷி என்னும் ஐந்து பூதங்களும் முறையே செவி. தோல். கண். நாக்கு. மூக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்திற்கும் அவை சத்தம் முதலிய வற்றை அறிதற்கும், வாக்கு. பாதம். பாணி வாயு. உபத்தம்

என்னும் கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்திற்கும் அவை நடத்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்தற்கும் முறையே துணையாய் நின்று அவற்றது ஆற்றலை மிகுவிக்கும். காரியத்தோடு காரணத்திற்கு ஒற்றுமை உண்மையால் பூதங்கட்டு முதலாகிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் அப்பூதங்களை விட்டு நீங்காது உடனுயே நிற்கும். பூதங்களினும் தன்மாத்திரைகள் சூக்கும் மாதவின் அவை செவி முதலிய நூனேந்திரியங்கட்டும், வாக்கு முதலிய கன்மேந்திரியங்கட்டும் நிலைக்களமாய் நிற்கும். உண்மை விளக்கம் முதலிய நூல்களில் பூதங்களே இருவகை இந்திரியங்கட்டும் இடம் என்றது, தன்மாத்திரைகளோடு பூதங்கட்டு உள்ள ஒற்றுமை பற்றியாம். எனவே, நிலத்தின்கண் ஒடும் தேர்மீது ஏறிச் செல்பவர்போல, செவி, வாக்கு முதலிய இந்திரியங்கள் புறத்தே காணப்படும் காது வாய் முதலிய அவயவங்களில் நிற்கும் சத்தம் முதலிய தன்மாத்திரைகளை இடமாகக் கொண்டு நின்று தம் காரியத்தைச் செய்யும் என்க.

(தொடரும்)

விசேஷ நாட்கள்

10—6—68 முதல் 10—7—68 முடிய

11—6—68	திருநூளசம்பந்தர் திருநட்சத்தீரம்
..	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பானர் ..
..	முருகநாயனுர் ..
..	திருநீலநக்கநாயனர் ..
19—6—68	ஏயர்கோண்கலிக்காம நாயனர் ..
23—6—68	கார்த்திகை, பிரதோஷம்
30—6—68	மாணிக்கவாசகர் திருநூத்திரம்
1—7—68	அமர்நீதி நாயனர் ..
2—7—68	ஆனித்திருமஞ்சனம்
7—7—68	பிரதோஷம்

“கொழிதமிழ்க் கூடலில் கொன்றை வேணியான்”

வித்துவான். திருமதி. ப. நீலா

(மலர் 27, இதழ் 6, பக்கம் 264 இன் தொடர்ச்சி)

3. திருநகரங் கண்டது.

திசையெங்கும் இசைகொண்ட தென்னர்குடியில் வந்த குலசேகர பாண்டியன் அவம் தொலைத்துச் சிவம்பெருக்கி அரசாள்கிறுன் மனைவிற்கில். அப்பெரும்பதியில் வளமிக்க வணிகர் குடித்தோன்றிய தனஞ்சயன் என்ற வணிகன் மல்லவ் வாணிகம் செய்து மிதுபொருள் திரட்டியதோடு மகாதேவன் திருவடிகளில் மாருத பக்தியும் கொண்டிருந்தான்.

ஒருநாள் வணிகன் பண்ணுவில்லூந்து மேற்றிசையிலுள்ள ஊர்களில் சென்று வியாபாரம் செய்து திரும்பும்போது கதிரவ னும் மேற்றிசையில் இறங்கி மறைந்துவிட்டான். கடம்பவனத் தருகில் வரும்போது நன்றாக இருள் பரவிவிடவே அங்கேயே இரவுப்பொழுதைக் கழிப்பதற்காகத் தங்கினான்.

இருளிலும் ஓர் இளையமை :

அரவி நீர்ச்சடை அண்ணலின் பாதப்போதுகளில் மனம் பதித்துத் தனித்துத் தங்கியிருந்தவன் கண்களில் ஓர் அசிசயப் பொன்விமானம் தெரிந்தது. காரிருள் சிறைந்த களிறுகள் எட்டு அவ்விமானத்தைச் சுமந்து கொண்டிருக்க அதனுள் கண்ணுக்கிணிய பொருளாகக் கண்டான் சொக்கலிங்கப்பெருமானை. சற்றைக்கெல்லாம் தேவர்குழாம், அர்ச்சனை, அடிடேகம் இவற் றுக்குரிய பொருள்களோடு அவ்விடம் வந்தது அன்றைப்பதினம் சோமவாரம். அன்றைய நாளைச் சிவாத்திரி போலச் சிறப் புடைத்தாக்கினார்கள் தேவர்கள். நான்கு கால பூசனைகளும் குறைவின்றி நடைபெற்றன.

“ சோம வாரநன் னளாதலாற் சுரர்களங் கெய்தி
வாம மேகலை மலைமகள் தலைமகன் மலர்ந்த
காமர் சேவடி பணிந்தவன் கங்குலபோற் கருதி
யாம நான்கினு மருச்சனை இன்புறப் புரிவார் ”

தேவாதி தேவனுகிய கண்ணுதற் கடவுளை - நான்மாதி பொருள் கொண்டு அபிடேகித்து - நல்லருச்சனை செய்து ஞானவெண்மதிச் சடையணைப் பரவிப் பணிந்த தேவர்களைத் தன் புண்ணீயப் பயனால் கண்டான் தனஞ்சயன்.

மண்ணுளார் செய்த மாதவம் :

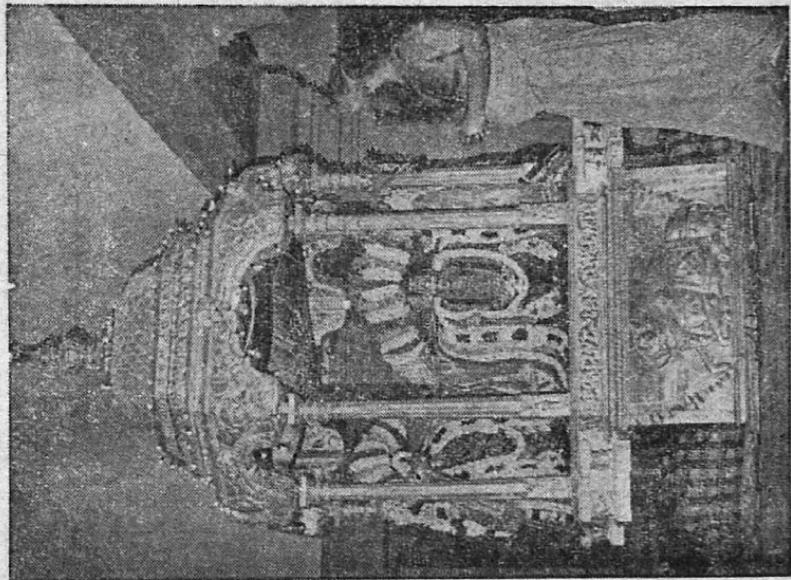
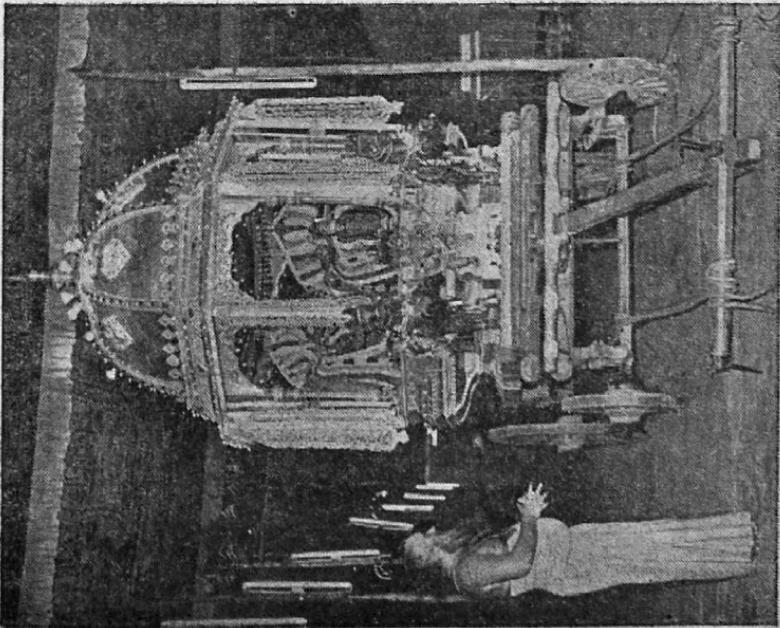
அருச்சனை உவந்துசெய்த அமரர்களின் விளை விலகியது போலவே ககனத்தை மூடியிருந்த கங்குலும் ஒதுங்கியது. தயப் பரிதியின் ஒங்கிய ஒளியில் தள்ளாரும் சூடர் விமானத்தில் தனித்துறையும் பெருமானைத் தவிர கள்ளமில் உள்ளத்தவன் வேறு யாரையும் கண்டிலன். வியப்புமீதார விமமிதத்தால் மெய்சோர இவ்வதிசயத்தை மன்னனுக் குரைப்பேன் என்று விரைந்து அரண்மனை வந்தான். அடங்கலர் அடிபணீயும் திருவடிவணங்கித் தாங்கண்ட அற்புதக் காட்சியைத் திருமுன் தெரிவித்தான்.

புண்ணீயப் பேறுடைய வணிகளை வாழ்த்தினான் குலசேகர பாண்டியன். செஞ்சடை குடிய சிவபெருமானை மனத்தால் வணங்கி அன்றிரவு துயில்கொண்டான் அரசர் கோமான். மண்ணுளார் செய்த மாதவப் பயனால் பிறையணிந்த பெருமான் பாண்டியனின் கனவிலே தோன்றினான்.

நகரங்கண்டான் நாடார்ணும் மன்னவன் :

விளைபோக்கும் விமலன் - வழிபட்டாரின் சென்னிமிசை பாதப்போது குட்டும் பிஞ்ஞகன் - மறைகடந்த தம் தொல்லுரு விளங்கக் காட்டுவார் ஒரு சித்தராய் கனவிடைத் தோன்றினார். ‘கடம்பவனத்தைத் திருத்திக் காடுகெடுத்து நாடாக்குக’ - என்று அருளிச்செய்தார். சித்தரின் உத்திரவால் சிந்தை சிறைந்து ஸிமலை வாழ்த்தி வணங்கும் வேளொயில் வெய்யவனும் வேலை மிசை விழித்தெழுந்தான்.

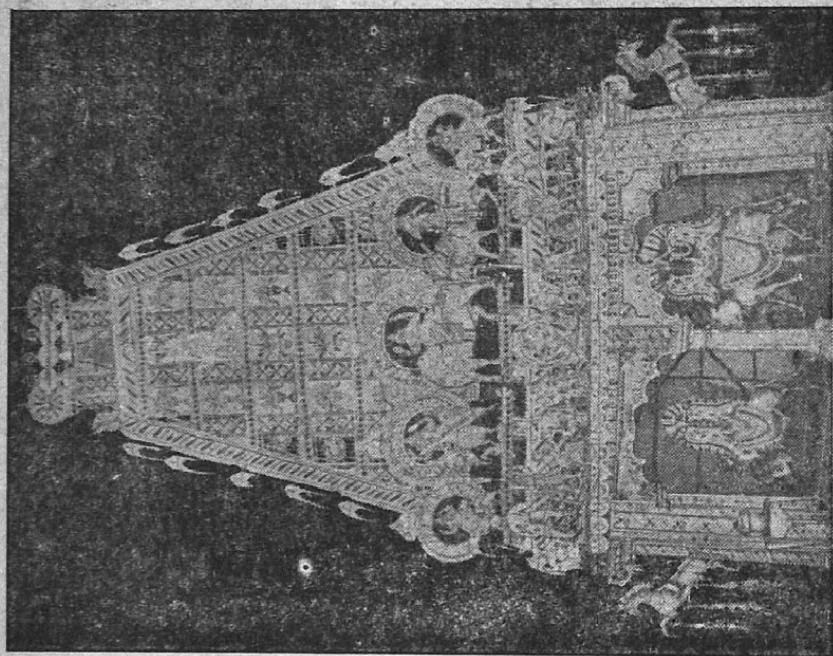
திருக்கணமலை தீண் தீண் மீன் முருங்கூரை சுவர்களை மிகோற்றுவது

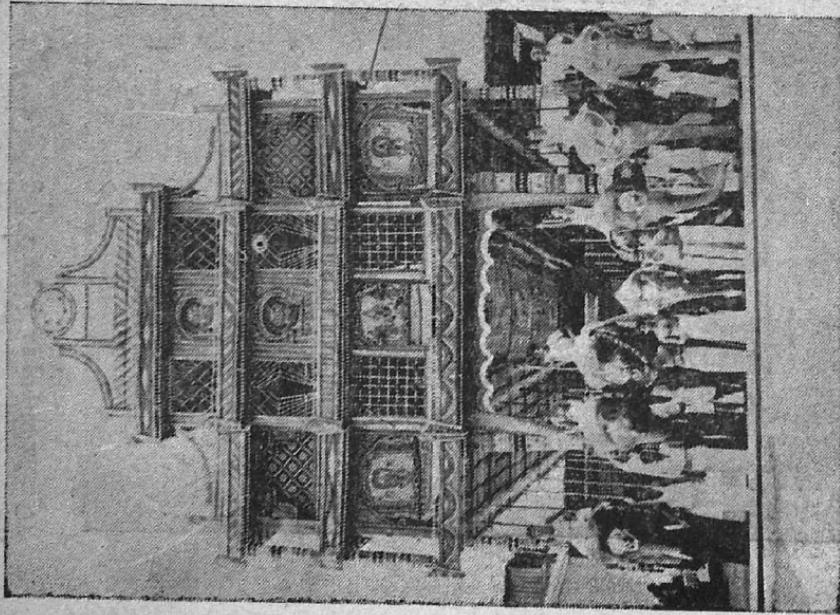
ஸ்ரீ முருங்கூரை சுமேத ஸ்ரீ முருங்கூரை சுவர்களை மிகோற்றுவது
திருக்கணமலை தீண் தீண் மீன் முருங்கூரை சுவர்களை மிகோற்றுவது

ஸ்ரீ முருங்கூரை சுமேத ஸ்ரீ முருங்கூரை சுவர்களை மிகோற்றுவது
திருக்கணமலை தீண் தீண் மீன் முருங்கூரை சுவர்களை மிகோற்றுவது

ஸ்ரீ ரோணபுரீ சவர் ஜோரத்தில்
இடபவாகமுருடராய்க் காட்சி வழங்குதல்.

தருமையாதீனம் குறைஞ விழாவின்
பந்தல் முகப்பு.

காலையில் அமைச்சர்களையும் - மாதவர்களையும் அழைத்துக் கணவின் திறத்தையும் - வணிகன் தனஞ்சயனின் கூற்றையும் வெளிப்படுத்தினான். எண்ணியது முடிக்கும் நல்லமைச்சர்கள் துணையோடு ஸீபமாவனம் சென்றான். பொற்றுமரையில் நீராடி பொன்ஷமானத்துள் எழுந்தருளி அருள்பாளிக்கும் அண்ணலைத் தொழுது ஏழையாகிய எங்களுக்கு அருள்புரியும் கருணைக் டைலே - எங்குடி முழுதும் பணிகொண்டாளவே இக்கானகம் அமர்ந்தோரா' - என்றெல்லாம் போற்றினான். வேந்தன் ஆணையைச் சிரமேற்றிருங்கிய ஆட்கள் அக்கான கத்தை அணிந்கராக்கினார். மெய்யுணர்ந்தோர் சிந்தைபோல வெறுங்கிலமாக்கி - பெருமானின் திருவடியடைந்தாரின் பிறப்பறவதுபோல மரங்களை வேரொடும் சாய்த்து விந்தை நகராக்கினார். உருவாகும் நகரத்தை எப்படியெல்லாம் சிறப்புறச் செய்யலாம் என்று நல்லார் நடுவிருந்து குலசேகரபான்டியன் சிந்தித்திருக்கும் நேரத்தில் சித்தர் மீண்டும் தோன்றினார். திகைத்திருக்கும் மன்னன் தெளிவடையும்படி ஆலயம், கோபுரம், மண்டபம் இவைகளை இன்னவாறு அழை' என்றாருளி மறைந்தார்.

தென்னவனின் அன்பிலகப்பட்ட சித்தர் அருளியபடி ஆகமவிதிகளுக்கு மாறுபடாமல் ஆலயம், கோபுரம் இவை களோடு கூட, பத்ம, அருத்த, சிருத்த மண்டபங்களை அழைத்தான். நகரத்திலும் அந்தணர், வணிகர், வேளாளர் குடியிருப்புக்களையும், சதுக்கங்கள், அறங்காலைகளையும் அழைத்தான்.

மதுரத்துளி சிந்தியது :

அரசன் அணிநகர் சாந்தி செய்வது குறித்த நேரத்தில் அண்ணல் அது உணர்ந்து பொன்மயமான சடைமதிக் கலையின் புத்தமுத்தை நகரில் உருத்தான். நகரம் மதுரத்தன்மைபெற 'மதுரா நகர்' எனப் பெயர்பெற்றது. சர்வேஸ்வரனைப் பூசிக்க விஸ்வேஸ்வனின் காசிப்பதியினின்றும் ஆகமம் வல்லார் வந்தனர். நித்திய நையித்தியகாமிய (பிராயச்சித்தம்) பூசைகள் முறைப்படி நடக்க ஏற்பாடு செய்தான் மன்னன். உத்தமக்குடியினர் மறைவழுவாமல் நடந்து சைவத்தையும் தருமத்தையும் காத்தனர்.

பாண்டிய மன்னன் தன்குலம் விளங்க மலையத்துவசனைப் பெற்று மகிழ்ந்து என்றும் மாரு இன்பம் தருவதாகிய அருளடியாகிய அரனடி அடைந்தான். (வளரும்)

தருமையாதீனத்தில்

திருநெறியத் தெய்வத் தமிழ் மாநாடு

திருக்கலைய பரம்பரைத் தருமையாதீன முதற்குவர் ஸ்ரீஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகளின் குருப்பை விழாவை யொட்டி பத்து நாட்கள் “திருநெறிய தெய்வத் தமிழ் மாநாடு” ஆதீன மடாலய முகப்பிலுள்ள திருநெறிய தெய்வத் தமிழ் மன்றத்தில் நிகழ்ந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் மாலை 6 மணி முதல் மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கி நடைபெற்றன.

8-5-68 புதன்கிழமை திருக்குறள் கருத்தரங்கம். அன்றக்குடி திருவண்ணமலை ஆதீனம் ஸ்ரீஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி அருணசல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் (குன்றக்குடி அடிகளார்) அவர்கள் தலைமையேற்று தலைமையுரையில் குறிப் பிட்டதாவது :-

திருக்குறள் காலம் கற்பண கடந்த பொது நூலாக உள்ளது. இதன் உரைகள் இதன் பெருநிலையையும் பொது நிலையையும் விளக்குகின்றன. பரிமேலழகர் உரை இவற்றுள் செப்பம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. இவ் வுரைகளைக் கொண்டு திருவள்ளுவர் உள்ளத்தை அனுகுதல் வேண்டும். ஆட்சி யியல் முறையிலும், மெய்யறிவியல் முறையிலும், அருளியல் முறையிலும் திருவள்ளுவர் கண்ட புதுமைகள் இன்று உலகிற்கே வழிகாட்டும் தகைமை உடையன.

திரு. கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்கள் பேசுகையில், திருக்குறளில் உடைமைகள் என்று சொல்லப்படுவனவற்றையே நம் உடைமைகளாகக் கொள்ளவேண்டும் என்றும், நரி, யாணை, காக்கை, முதலை, தேர், கப்பல் முதலிய பல பொருள்களையும் வைத்துக்கொண்டு வள்ளுவர் விளக்கும் உண்மைகள் யலை என்றும், படும் என்ற முடிவுடைய குறட்பாக்கள் பல என்றும் கூறி விளக்கிப் பேசினார்கள்.

மெய்யறிவியல் பற்றிச் செந்தமிழ்ச் செல்வர் திரு. கி. வா. ஜகந்தாதன் வ. A., அவர்கள் பேசும்போது, எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயிதும் யார்யார்வாய்க் கேட்டினும் மெய்ப்பொருள் காண்டல் அறிவு என்றும், நில்லாதவற்றை நிலையின என்று

உணரும் புல்லறிவாண்மை கடை என்றும், நிலையாகம் உணர்ந்து, ஒர்த்து உள்ளம் உள்ளது உணர்தல் வேண்டும் என்றும், ஆயின் பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு என்றும். மெய்யறிவு சான்ற வாழ்வே அருளுடைமை ஆக்குவிக்கும் என்றும் விளக்கிப் பேசினார்கள்.

திருக்குறள் திரு. வீ. முனிசாமி M. A., B. L.. அவர்கள் அறவியல் என்பது பற்றிப் பேசும்போது, எது வள்ளுவர் அறம் என்று விளக்கி, உண்டு உடுத்து உறங்கிக் காலத்தைப் பாழ்படுத்துவது அறிவுடைமையாகாது என்றும் சிந்தித்துத் தெளிதலே, பண்புகள் மேவுதலே அறம் என்றும், வள்ளுவர் அறம் எல்லோரானும் பின்பற்றப் பெறல் எனிது என்றும் அதனைப் பின்பற்றி வாழ்வதே குறிக்கோளாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. ஓளவை. துரை. நடராஜன் M. A., M. Litt. அவர்கள் வாழ்வியல் இல்லறம், துறவறம் என்று இருக்கும் பட்டதாம் என்றும், வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதே தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் பெரும்பேற்றினை விளைக்கும் என்றும் அழகுற விளக்கிப் பேசினார்கள்.

இறுதியிற் பேசிய பேராசிரியர் திரு. தி. வ. காந்திமதி நாதன் B. A. (Hons.) அவர்கள் ஆட்சியியல் பற்றிப் பேசும் போது குறிப்பிட்டவை; திருக்குறள் அரசியல் முழுமையும் ஆட்சியியல் பற்றிய நுட்பமான கந்தகுகள் உடையவை. வள்ளுவர் ஒற்றுடல், தாது என்ற இரண்டு நுட்பப் பகுதியை விளைக்குகின்றார். ஒற்றராஸ் நிருவாகம் செய்து நாட்டுநடப்பை மன்னன் அரிதல் வேண்டும். சிற்றினம் சேரக் கூடாது. பெரியாரைத்துணைக்கொண்டு, செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடன் நடத்தல்வேண்டும்.

9—5—68 வியாழக்கிழமை பட்டிமன்றம். சிலப்பதிகாரம் அற நூலா? இலக்கிய நூலா? என்பதுபற்றி நிகழ்ந்தது சிலம்புச்செல்வர் திரு. ம. பொ. சிவஞானக்கிராமனியார் M.L.A., அவர்கள் தலைமையில் விவாதம் நிகழ்ந்தது.

'அறநூல்' என்பது பற்றிச் செந்தமிழ்ச்செல்வர் திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் M. A., அவர்கள், திரு. ஓளவை. துரை. நடராசன் M. Litt. அவர்கள், வித்துவான் திரு. நா. பார்த்தசாரதி அவர்கள் ஆகியோர் விரிவுரை நிகழ்த்தினர்.

இலக்கியநூல் என்பதுபற்றி திரு. கா. செல்லப்பன் M. A., அவர்கள், செஞ்சொற்கொண்டல், வித்துவான் திரு சொ. சிங்கார வேலன் M. A., Dip. Ling. அவர்கள் வித்துவான் திரு. இரா. செல்வக்கணபதி அவர்கள் ஆகியோர் விரிவுரை நிகழ்த்தினர். சிலப்பத்கார விளக்க நிகழ்ச்சியாக அமைந்த இப் பட்டிமன்றத்தைத் திரளான மக்கள் கூடிக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

இலக்கியம் உடல்போன்றது. அறம் உயிர்போன்றது-எந்த இலக்கியமும் அறம் என்ற அடிப்படையில்தான் உருவாகும். “அறம் பொருள் இன்பம் வீட்டைதல் நூற்பயன்” என்பது இலக்கணவிதி.

“ அரைசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம்கூற்றுவதும்
உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்
ஊழ்வினை உறுத்து வந்து ஊட்டும் ”

என்பதும் சிலப்பத்காரம் கூறுகின்ற அறம். இந்நூல் அறத்திற்கு இலக்கியமாக விளங்குவது என்று தலைவர் முடிவுரையில் கூறி விவாதத்தைச் சிறப்பாக முடித்துவைத்தார்.

10—5—68 வெள்ளிக்கிழமை திருமுறை வளங்கள் என்னும் பொருள்பற்றிக் ‘கவியரங்கம்’ கொத்தமங்கலம். திரு. சுப்பு அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.

வித்துவான், திரு. தா. ம. வெள்ளோவாரணம் அவர்கள் ‘பக்தி வளம்’ என்னும் பொருளிலும், சித்தாந்தப் புலவர்மணி, திரு. ந. இரா. முருகவேள் M. A., M. O. L., அவர்கள் ‘பண்பு வளம்’ என்னும் பொருளிலும், தருமையாதீனப் புலவர். மகா வித்துவான், திரு. சி. அருணைவடிவேல் முதலியார் அவர்கள் ‘அருள்வளம்’ என்னும் பொருளிலும் கவிதைகளை இயற்றி அரங்கேற்றினார்கள்.

11—6—68 சனிக்கிழமை ‘கம்பராமாயணம்’ என்னும் பொருள் பற்றிய கருத்தரங்கம் திரு. சா. கணேசன் M. L. C. அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.

திரு. V. K. C. நடராசன் I. A. S., ‘வீரச்சுவை’ என்பது பற்றியும், திரு. இரா. இராதாகிருஷ்ணன் M. A.. ‘பக்திச்சுவை’ என்பது பற்றியும், தருமதி. இராஜேஸ்வரி நடராசன் B. A., அவர்கள் ‘இனபச்சுவை’ என்பது பற்றியும், வித்துவான் ‘திரு. அ. நடேச முதலியார் அவர்கள் ‘இலக்கியச்சுவை’ என்பது பற்றியும் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

தமிழில் மிகச் சிறந்த காவியமாக விளங்குவது கம்பராமாயணம். வீரம், காதல், பக்தி முதலிய அனைத்துப் பண்புகளும்

அமைந்த பேரிலக்கியமாகத் திகழ்கின்றது. கம்பசித்திரம் என்று நாட்டு மக்கள், இந்நாலூ அழைப்பதிலிருந்தே இந்நாளின் சிறப்பை நாம் நன்கு அறியலாம் என்பனபோன்ற பல கருத்துக்களை அணவாரும் வெளியிட்டனர்.

12—5—68 எயிற்றுக்கிழமை ‘பாரதப்போரில் நீதி’ என்பதுபற்றி பட்டிமன்றம் நிகழ்ந்தது. திரு. P. G. கருத்திருமன் B. Sc., M. L. A., அவர்கள் தொடக்கவுரை நிகழ்த்தி ஞர்கள்.

முத்தமிழ்ப்பெருஞ்சொற்கொண்டல், புரிசை திரு. முருகே முதலியார் அவர்கள் நடுவராக இருந்தார்கள். பாண்டவர்க்கம் நீதி என்பதுபற்றி திரு. S. சத்தியசீலன் M. A., திரு. K. அரங்காச்சாரியார் M.A., B.T., திரு T. V. கோபாலன் M.A., ஆகியோர் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள். கௌரவர்பக்கம் ‘நீதி’ என்பதுபற்றி திரு. அ. கலியபெருமான் M. A., திரு. ச. சாமிஜியா M. A., வித்துவான், திருமதி. ப. நீலா ஆகியோர்கள் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

மகாபாரதம் என்ற நூல் சிறந்த நீதி நூல். பாரதப் போரிலே பாண்டவர் பக்கமும், கௌரவர் பக்கமும் நீதி இருக்கின்றது. ஆனால் கௌரவர்களைவிட பாண்டவர் பக்கமே நீதி மிகுந்து இருக்கின்றது என்று தலைவர் முடிவுரை கூறிப் பட்டிமன்றத்தைச் சிறப்பாக முடித்தார்கள்.

13—5—68 திங்கட்கிழமை ‘தமிழ்மொழிச் சிறப்புக்கள்’ என்றும் பொருள்பற்றி திரு. ம. ப. பெரியசாமித்தூரன் அவர்கள் தலைமையில் கவியரங்கம் நடைபெற்றது.

திரு. அ. வெ. ரா. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் ‘தொன்மை’ என்பதுபற்றியும், திரு. முடியரசன் ‘செம்மை’ என்பது பற்றியும், புலவர், திரு. ப. அரங்காமி ‘வளமை’ என்பது பற்றியும், வித்துவான், திரு. ச. குமாரஅழகப்பன் ‘பெருமை’ என்பது பற்றியும் கவிதைகளை இயற்றி அரங்கேற்றினார்கள்.

14—5—68 செவ்வாய்க்கிழமை ‘மொழி நிறைவிற்கு வேண்டுவன்’ என்றும்பொருள்பற்றிய கருத்தரங்கம் பன்மொழிப்புலவர் திரு. கா. அப்பாத்துரை M. A., M. Litt. அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது திரு. ம. ப. பெரியசாமிதூரன் ‘கலைச்சொற்கள்’ என்பதுபற்றியும், திரு. நெறிச்செம்மல். வித்துவான், திரு. சா. குருசாமி தேசிகர் அவர்கள் ‘இலக்கியம்’ என்பது பற்றியும், வித்துவான், திரு. சொ. சிங்காரவேலன் ஈ. A., Dip-Ling. அவர்கள் ‘மொழிபெயர்ப்பு’ என்பது பற்றியும் விரிவுரை நிகழ்த்தி ஞர்கள்.

அறிவியல், கணிதஇயல், யொற்றியல் ஆவிய எல்லாத் துறைகளிலும், கலைச்சொற்கள் பெருகவேண்டும். இலக்கியங்கள் பல்க வேண்டும், மொழிபெயர்ப்பு நிரம்ப வேண்டும் என்று அனைவரும் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

15—5—68 புதன்கிழமை சேர் திருநாள். வித்துவான் ஸ்ரீமத் மகாலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள், திருமுகப் பாகரம் என்பது பற்றியும், தருமையாதீனப் புலவர், சித்தாந்தக் கலைச் செல்வர் திரு. க. வச்சிரவேல் முதலியார் பி. ஏ., எல். டி. அவர்கள் சேரமான் பெருமான் என்பது பற்றியும், வித்துவான், திரு. வி. சா. குருசாமி தேசிகர் அவர்கள் சேரன் செங்குட்டுவன் என்பது பற்றியும் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

சேர மன்னர்கள் செந்தமிழ்ப்பணியும், சிவப்பணியும் செய்தவர்கள் இவர்களுள் சேரமான் பெருமான் அடியார்களுள் ஒருவராகத் திகழ்கின்றார். அவரிடம் பாணபத்திருக்காகப் பெருமான் திருமுகம் அளித்ததே அவருடைய பக்தியை விளக்கப் போதுமானதாகும். சேரன் செங்குட்டுவன் பத்தினியாகிய கண்ணகிக்குக் கோயில் எடுப்பதற்கு இமயத்திலிருந்து கல்லெடுத்து கங்கையில் முழுக்காட்டி பின்பு சிலை எடுத்து விழாக்கொண்டாடினான் என்று விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

16—5—68 வியாழக்கிழமை பல்லவர் திருநாள். வித்துவான் ஸ்ரீமத் சுவாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள், ‘நரசிம்மவர்மன்’ என்னும் பொருளிலும், திரு. பு. ர. சுவாமிநாதன் எம். ஏ. எல். டி ‘மகேந்திரவர்மன்’ என்னும் பொருள் பற்றியும், விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

பல்லவர்கள் சமயப்பணிகள் பல செய்தார்கள். மகேந்திரவர்மன் சமண சமயத்தைச் சார்ந்திருந்தான். அவனைச் சமண சமயத்திலிருந்து சைவசமயத்திற்கு மாற்றிய பெருமை திருநாவுக்கரசருக்கீடு உண்டு மகேந்திரவர்மன் பல சைவ ஆலயங்களைக்கட்டினான். குகைக் கோயில்கள் பல உண்டாக்கிய பெருமை பல்லவர்களுக்கு உரியது என்ற பல கருத்துக்களை அனைவரும் வெளியிட்டுச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

17—5—68 வெள்ளிக்கிழமை பாண்டியர் திருநாள். காலையில் 9 மணி அளவில், வித்துவான் ஸ்ரீமத் இராமலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள் ‘வரகுண பாண்டியன்’ என்னும் பொருள் பற்றியும், மகாசித்துவான் திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள் ‘நின்றசீர் நெடுமாறன் என்னும் பொருள் பற்றியும், வித்துவான் திரு. கு. அருணசலக் கவன்டர் அவர்கள் ‘பாராக்கிரம பாண்டியன்’ என்னும் பொருள்பற்றியும், வித்துவான்

திரு வி. சேபேசன் அவர்கள் ‘பாண்டியர் சமயப்பணி’ என்னும் பொருள்பற்றியும் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

பாண்டியர் சைவத்தைப் பரப்புவதற்காகப் பல சைவ ஆஸ்யங்களை நிறுவினர். இவர்கள் சைவத்தைப் பரப்புவதோடு செந்தமிழையும் பரப்பினர். பாண்டியர்கள் சிறந்த சிவபக்தர்கள். பெருமான் சோமசுந்தர பாண்டியனுகவும், உமாதேவி தடாதகாதேவியாகவும், முருகப்பெருமான் உக்கிரகுமார பாண்டியனுகவும் அவதரித்தனர். சங்கம் வளர்த்தனர் பாண்டியர். இவைபோன்றன பாண்டியர்களின் தொன்மை, பெருமை முதலியவற்றை நமக்கு தெளிய எடுத்து விளக்குகின்றன என்ற பல கருத்துக்களை அணிவரும் வெளியிட்டு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

18—எ—64 சனிக்கிழமை சோழர் திருநாள். காலை 9-மணி அளவில் தமிழக இந்துசமய அறநிலை அணையர் உயர்திருத்தி ஆ. இராதாகிருட்டினன் பி. ஏ. பி. எல். அவர்கள் தலைமையில் வித்துவான், ஸ்ரீமத் சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் ‘அநபாயன்’ என்னும் பொருள்பற்றியும், வித்துவான். திரு. ஒளவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை ‘சோழர் சமயப்பணி’ என்னும் பொருள் பற்றியும் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

மாலை 6-மணி அளவில் கனம், திரு. என். கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் பி. ஏ., பி. எல்., அவர்கள் தலைமையில் திருக்குறள் வேள், திரு. ஜி. வரதாஜப்பிள்ளை அவர்கள் ‘வளவர் கோமான்’ என்னும் பொருள் பற்றியும் சிவநெறிச்செல்வர், வித்துவான். திரு. கே. எம். வேங்கடராமையா எம். ஏ., அவர்கள் ‘இராஜராஜன்’ என்னும் பொருள்பற்றியும் விரிவுரை நிகழ்த்தினார்கள்.

சோழர்கள் சிறந்த சிவபக்தர்களாக இருந்தார்கள். இராஜராஜன் தஞ்சையில் இராஜராஜேஷ்சரம் என்னும் கோயிலை எழுப்பி சிவாகம முறைப்படி பூஜைகள் நடக்கும்படி செய்தான். திருமுறை ஒதுவதற்கு ஒதுவார்களை நியமித்து அவர்களுக்கு உதவி செய்தான் என்றும், சோழர்களுக்குப் பெருமைதருவது திருமுறைகளை வெளிக் கொணர்ந்தது என்ற பல கருத்துக்களை வெளியிட்டுச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

9—எ—68 வியாழக்கிழமை திரு. ம. பொ. சிவஞாளக் கிராமணியார் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற சிலப்பதிகாரம் பற்றி நடந்த கருத்தரங்களும் 14—எ—68 செவ்வாய்க்கிழமை ‘மொழிநிறைவிற்கு வேண்டுவன்’ என்னும் பொருள்பற்றி நிகழ்ந்த கருத்தரங்களும், திருச்சி யானையில் நிலையத்தாரால் ஒளிபரப்பப்பட்டதா.

கலைவளர் மாளிகை

திரு. அ. கலையபெருமான் M. A.

(மலர் 27, இதழ் 5, பக்கம் 216 இன் தொடர்ச்சி)

இக்காலத்தே இசைத்துறையில் வழங்கும் சொற்களைக் கண்டு மயக்கம் கொண்டு தமிழில் இசையில்லை என்பார் அறியாதவரே. ஆயிரத்து எண்ணாறு ஆண்டுகள்கூடும் முன்பே இசைத் தமிழைப் பேணி வளர்த்தாடு தமிழகம். பண்டைத் தமிழர் வளர்த்த இசை நுனுக்கங்களைப் பகர்தற்குச் சிலப் பதிகாரத்தின் அரங்கேற்றுக்காதை ஒன்றே போதும். பழம் நழைவிப் பாலில் விழுந்ததுபோல அவ்வரங்கேற்று காதைக்கு அடியார்க்கு நல்லார் உரை விளக்கம் அமைந்திருக்கிறது.

அடியார்க்கு நல்லார் உரைப்பாயிரத்தின் மூலமாகப் பழந்தமிழ் இசை நூல்களைப்பற்றி அறிகிறோம். பெருநாரை பெருங்குருது, நாரதன் செய்த பஞ்சபாரதீயம் முதலிய இசைத் தமிழ் நூல்கள் சிறந்தன என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். முறவுல் சயந்தம் குணநூல் செயிற்றியம் முதலியவற்றுள்ளும் ஒரு சில சூத்திரங்கள் கிடைக்கின்றனவே அன்றி முழுமையும் கிடைத்தில் என்று கூறுகிறார். குறமுனி மாணுக்கர் சிகண்டி செய்த இசை நுனுக்கம் என்னும் நூல் அவர்காலத்தில் இருந்தது என்பதும் விளங்குகிறது.

இன்று வழங்கும் சரிகமபதானி என்னும் எழுத்துக்களின் விரிவான சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், கைவதம், சிடாதம் ஆகிய ஏழிசையும் தமிழர்க்குப் புதுவதன்று இவ்வேழிசையும் குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, தாரம் என அக்காலத்தே வழங்கப்பட்டது. குழலிலும் யாழிலும் இவ் வேழிசையும் இசைத்தனர் பாணர் என்று சிலம்பு செப்புகிறது.

" குழலிலும் யாழிலும் குரல் முதல் ஏழும்
வழுவின் றிசைத்து வழித்திறம் காட்டும்
அரும்பெறல் மரபின் பெரும்பாண் "

(இந்திரவிழுவெடுத்த காதை 35-37)

இசைத்துறையில் தமிழர்க்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லை யென்று தணிந்து கூறலாம். தமிழர், தம் இசையால் வன்பைத் தகர்த்து அன்பைப் பெருக்கினர். தீய சினிவுகள் உடையோர் கூட இசைகேட்டுத் திருந்தினர் என்பதற்கு இலக்கியத்தில் ஆதாரம் உள்ளது.

யாரேனும் வருகின்றனரா என்று கவனித்தவாறு கல்லும் மூள்ளும் செறிந்த வழியில் ஆறலை கள்வர் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். கரத்திலே இரத்தம் சுவைக்கும் கூரிய வேல்; கருத்திலே களவு செய்யும் தீய எண்ணாம். நெருப்புத் துண் டென்த் தோன்றும் விழிகள் அவர்தம் நேர்மையற்ற கொடுரை மனத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இத்தகையார் செவிகளில் இனிய பாலைப்பண்டியதந்துவந்து பாய்கிறது. அடுத்த கணம் அவர் தம் கரங்களிலிருந்து வேல் நழுவுகிறது; மறைகிறது மருள்; சிறைகிறது அருள். மறம் மாறுகிறது. கண்களில் கடுமையில்லை; இனிமை ததும்புகிறது, மனம் மாறுகிறது. அறம் உயிர்க்கிறது.

“ ஆறலை கள்வர் படைவிடு அருளின் மாறுதலை பெயர்க்கும் மருவின் பாலை ”

(போருநர். 21-22)

கொடுமையைப் போக்கிக் குளிர்ந்த அருளை ஊட்டும் இசையின் ஆற்றல்தான் என்னே !

தமிழர் எழுப்பிய இசை, பகுத்தறிவற்ற உயிர்களையும் கட்டுண்டு கிடக்கச் செய்தது. அகாநானுாற்றில் ஒரு காட்சி! செழித்து வளர்ந்த தினைப்புனம், உயரமாக இடப்பட்டுள்ள பரணில் கள்ளுண்டு இருக்கிறுன் உரவுசேர் கானவன். மெல்லெனக் காற்று மிதந்து வருகிறது. அக்காற்றில் உலரும் வண்ணம் சாந்தபூசிய அடர்ந்த கூந்தலைக் கோதுகிறுள் அவன் மனைவி. அவன் வாய் குறிஞ்சிப்பண்ணை இசைக்கிறது. அப்பண்ணைக் கேட்கிறது தினை உண்ணப் புனத்தில் புகுந்த யானை; இசைமயக்கத்தில் தினையை உண்ண வேண்டும் என்ற சினை வையே இழந்துவிடுகிறது. தினையையும் உட்கொள்ளவில்லை. இருந்த இடத்தை விட்டும் பெயரவில்லை. துயில் வரப்பெறுத அதன் கண்களைத் தூக்கம் ஆட்கொள்கிறது. இசையில் கட்டுண்டு இனிய உறக்கம் கொள்கிறது.

“ தனிமான் துப்பின் ஒங்குத்தினைப் பெரும்புனத்துக் கருதில் காளவன் பிழிமகிழ்ந்து வசிந்தென உரைத்த சாங்தின் ஊரல் இருங்கதுப்பு ஜூதுவிரல் அசைவளி ஆற்றக் கைபெயரா ஓலிபல் வார்மயில் உளரினன் கொழுச்சி பெருவரை மருங்கில் குறிஞ்சி பாடக் குருங் கொள்ளாது ஸிலையினும் பெயராது படாஅப் பைங்கண் பாடுற்று ஒய்யென மறம்புகல் மழகளிறு உறங்கும் நாடன் ” (அகம். 102)

குறுந்தொகையில் மற்றெருரு காட்சி ! முற்றி விளைந்த தினைப்புனத்தைக் காவல்காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் மூரல் சிந்தும் குழப்பெண். அவள் கையில் குளிர் என்னும் கிளிகடி கருவி இருக்கிறது. தினையைத் தின்னக் கிளிகள் வருகின்றன-கிளிகடி கருவியால் ஒட்டமுயல்கின்றார்கள் அக்கிளிமொழி. ஆனால் கிளிகடி கருவி இசையோடு பொருந்தி இனிய தாளத்தை உடையதாக இருத்தலின் கிளிகள் அதைக் கொடிச்சியின் பாட்டு என்று கருதி மயங்கி அப்புனத்தைவிட்டு நீங்காமல் இருக்கின்றன.

“ படுகிளி கடியும் கொடிச்சி கைக்குளிரே இசையின் இசையா இன்பாணித்தே கிளியவள் விளியென எழல் ஒல்லாவே ” (குறுங் 291)

தமிழ்நாட்டின் வண்டுகள் கூட இசைத்திறன் உடையன வாக விளங்கின. அசனம் இசையைப் பருகி உயிர்வாழ்வது என்ற கூறுப. அத்தகு அசனங்கள் பெரும் மலைப்பிளவுகளில் இருக்கின்றன. கரும்புலி அட்டகளிற்றின் மதநீரில் மொய்த்து ரீங்காரம் செய்கிறது கருவண்டு. அவ்வொலியை யாழிசை என்று கருதிக் கவனமாகக் கேட்கின்றன அசனங்கள்.

“ இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை யாளைக் கவனமலைபு இழிதரும் காமர்கடாஅம் இருந்திறைத் தொகுதி ஆர்ப்ப, யாழிசெத்து இருங்கள் விடரளை அசனம் ஓர்க்கும் ” (அகம். 88)

பகுத்தறிவுடையோர் யாழிலே எழுப்பும் செவ்வழிப் பண்ணை அறுகாற் பறவை மிழற்றுகிறது. “செவ்வழிப் பண்ணைல் சிறைவண்டரற்றும்” (காடுகாண்காதை) என்று இளங்கோவடிகள் கூறுகிறார். வண்டுகள் யாழோசை :எழுப்பு வதை “மழை வண்டினம் நல்லியாழ் செய்ய” என்றும், “பொங்கர் வண்டினம் நல்லியாழ் செய்ய” என்றும் சாத்தனார் மணிமேகலையில் குறிப்பிடுகிறார். இயற்கையிலும் கலையைக் கண்டுவக்கும் உள்ளம் தமிழருக்கு இருந்தது.

செவிக்கும் விழிக்கும் விருந்தளிப்பது கூத்து நடைபெற அரங்குவேண்டும். இனைந்தொலிக்கக் குழல் வேண்டும்; யாழிவேண்டும். கண்ட இசை வேண்டும். இதோ ஒரு கூத்து நடைபெறுகிறது பாருங்கள். மணங்கமழும் பூம் பந்தரே அரங்கு. துப்பி குழலிசைக்கிறது. வண்டினம் யாழ் ஒலி எழுப்புகிறது. குயில் பாடுகிறது. மயில் என்னும் மங்கை நல்லாள் அரங்கேறி மனங்கவரும் முறையில் ஆடுகிறார்கள்.

“கொம்பர்த் தும்பி குழலிசை காட்டப்
பொங்கர் வண்டினம் நல்லியாழ் செய்ய
வரிக்குயில் பாட பாமயில் ஆடும்
விரைப்பும் பந்தர்”. (மணி. 19 : 57-60)

இத்தகைய எழிலார்ந்த ஆடலை மந்திகளும் கண்டு இன்புற கின்றன.

“குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட
மழை வண்டினம் நல்லியாழ் செய்ய
வெயில் நுழைபறியாக் குயில் நுழைப் பொதும்பர்
மயிலாடரங்கின் மந்தி காண்பன” (மணி. 4:3-6)

அகாநானாற்றில் மந்திகள் கானும் ஆடலையும் காண்போம். மூங்கிலின் துளைகளில் காற்று, பொருந்துவதால் எழும் ஒலி குழலிசையாகிறது. வீழும் அருவியின் இனிய ஒலி குழலின் இசையாகிறது. கலைமான் கூட்டம் தாழ் ஒலிக்கும் கடுங்குரல் பெருவங்கியத்தின் ஒலியாகிறது. மலைப்பூஞ்சாரலின் வண்டு களின் ஒலி யாழிசையாகிறது. மந்திகள் நோக்க மாமயில் விறலி ஒப்ப ஆடுகிறது.

(தொடரும்)

வாதவூரும் வடலூரும்

செஞ்சொற்கொண்டல், வித்துவான்,

திரு. சௌ. சிங்காரவேஸன் M. A., Dip. Ling.

அழகிய பாமாலை :

இராமவிங்க அடிகள் திருவாசகத்திற் பெரிதும் ஈடுபட்ட பேர்குளாளர். மாணிக்கவாசகர் து அருள்மொழிகளிடத்து அடிகட்கிருந்த பெருவிருப்பம் பேசவொண்ணுப் பெருமை உடைய தாகும். சுருங்கக் கூறின் திருவாசகமே அடிகளது வாழ்வை உருவாக்கிற்று என்பர். அன்பே உருவாய் விளங்கிய ஆளுடைய அடிகள் மீது, இராமவிங்க அடிகள் கொண்டிருந்த அயரா அன்பு ஓர் அழகிய பாமாலையாக உருப்பெற்றுள்ளது. அதன்கண் அமைந்த ஒவ்வொரு பாடலும் தனிச் சிறப்புடையதாகவே விளங்குகின்றது. அப்பாமாலைக்கு அவர் சூட்டி உள்ள பெயர் “ ஆளுடைய அடிகள் அருள்மாலை ” என்பதாகும். அப்பாமாலையின் இனிய அருள்மணத்தை இங்கு நுகர முயல்வோம்.

அருளனுபவம் :

திருவாசகத்தின் சிறப்பு வேறெதனஹும் இன்றி அஃது அடைவிக்கும் அருளனுபவத்தாலேயே விளங்கித் தோன்றுவதாகும். சமையநெறிக்கண் ஆழ்ந்துணர வேண்டியதும் அவ்வனுபவமே ஆகும். அனுபவமில்லாதார து வெற்றுரை பொழுது போக்குக்குப் பயன்படும் அல்லாமல், வாழ்வின் உள்ளொளிகாண உறுதுணை புரியாது. வாழ்வின் உள்ளொளிகாண விழை வோர் அதற்கேற்ற கருவிகளையே தக்க துணையெனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். பொய்யாம் உலகப் புறநிலைக் கோலங்கள் அனுபவம் காணத் துணைபுரிய மாட்டா.

புற்றீசல் போற் பெருகிக் கிடக்கும் ஆரவார நூல்கள் சமைய உலகிற்குத் தேவையில்லை. உயிரின் கடனை அறிவுறுத்தும் ஒப்பற்ற ஒருநூல் போதும் என்றே கூறலாம். திருவாசகம் இத்தகு அருள் அனுபவத்துநூல். மாணிக்கவாசகர் தாம் பெற்ற இன்ப அனுபவத்தைத் தேக்கி வைத்திருக்கும் ‘ஞானத் தெக்கம் அது.

• கொடியேன் ஊன்றழை
 குரம்பை தோலும் நாடிடல் அகத்தே
 குரம்பை கொண்டின்தேன் பாய்ந்து நிரம்பிய
 அற்புதமான அழுத தாரைகள்
 எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றின் உருகுவது
 உள்ளங் கொண்டோர் உருச்செய்தா அங்கெளக்கு
 அள்ளுருக்கை அமைந்தனன்.

என்பது அடிகளது அழுதப்பாடற் பகுதிகளில் ஒன்று. இதன் கண் அடிகள் தமக்கு இறையருளாற் கிடைத்த இன்பப் பேற்றை எடுத்துரைப்பதோடு தாம் பெற்ற அருள் உருவை எடுத்து விளக்கும் எழிலைக் காண்கின்றோம். உருகுகின்ற உள்ளம் போன்று, உடல் முற்றும் உருகுவதாய் - எலும்புத் துளைதொறும் அழுத தாரைகள் ஏற்றியதாய். இன்பத்தேன் பாய்ச் சப் பெற்றதாய் அமைந்த தம் உடல் அமைப்பை இங்கு அடிகள் விளக்குகின்றனர். இவ்வாறே இறைவனைத் தெனுய்ப் பாலாய் அழுதமாய் அடிகள் நுகர்ந்தனுபவிக்கும் பாங்கை அடிகளின் பாடல்கள் பலவும் காட்டுகின்றன. இவற்றையெல் லாம் கருதுகின்ற வடஜூரடிகள், மாணிக்கவாசகர் பெற்ற அருளனுபவம் தமக்குக் கிடைக்காதா என்று ஏங்குகின்றார். “நாட்டில் இனிக்கின்ற நல்லமுது போன்றவனே! மாணிக்கவாசகன் என்ற மாண்புறு பெயர் வாய்ந்தவனே! இன்பவடிவாய் வந்த ஏந்தலே! பெருந்தவப் பேறுடைய வனே! குற்றமற்றநீ திருவாய் மலர்ந்த பெருவேதமாகிய திருவாசகத்தினி இனிய அனுபவத்தை எளியேனுகிய யானும் அனுபவிக்க நீ அருள்வாயாக’ என்று வேண்டுகின்றார். இந்த வேண்டுகோள், உருக்கமான முறையீடு அமைந்த இப்பாமாலையின் முதற்பாடல் இது.

“ தேசத்தில் இனிக்கின்ற தெள்ளாழுதே ! மாணிக்க வாசகனே ! ஆனந்த வடிவான மாதவனே ! மாசகன்ற நீ திருவாய் மலர்ந்ததமிழ் மாமறையின் ஆசகன்ற அனுபவம் நான் அனுபவிக்க அருளுதியே ”

அருட்சார்பு

இறைவனை அடைதல் வேண்டுமென்ற பெருவிருப்பம் எளி தீற் கிட்டாத ஒன்று. புறக்கோலம் செறிந்த உலகிடை வாழும் மாந்தர் இரண்டாட்டம் உடைய வாழ்வினர் உலகச்சார்பு

பற்றுக நின்றும் அருட்சார்பு பற்றவேண்டும் என்றும் குறிப் பினர் திருவைந்தெழுத்திலும் உயிரின் இவ்வியல்பு குறிக்கப் பெற்றிருத்தலைச் சொல் சாத்திரங்கள் கூறும். நகரமகரங்கட்கும் சிகர வகரங்கட்கும் இடையில் யகரம் அமைந்திருத்தல் இதனையே விளக்கும் என்று கூறுவர். இத்தகு உலகிடையே இறையடி நீல் வேண்டிப் பித்துற்ற மனத்தினராய் உலவுவோர் பலர் மனிவாசகரோ உருவொளியிற் கலந்து மறைந்த ஓப்பற்ற பெரும் புகழை உடையவர். இப்பெருஞ்சிறப்பை எடுத்தேத்தி மகிழ்கின்றது இரண்டாவது திருப்பாட்டு.

முன்று உருவங்கள் :

மாணிக்கவாசகர் பெற்ற உருவங்கள் மூன்று என்றும், அவை (1) அன்புருவம் (2) அருளுருவம் (3) இன்புருவம் என்ற மூன்றும் என்றும், தமது புருவ நடுவின்கண் நெஞ்சை நிறுத்தி நீண்டகாலம் தவம் செய்வோரும் பெருத இப்பெறும் பேற்றை மனிவாசகர் பெற்றனர் என்றும் வியந்து போற்றுவது மூன்றுவது திருப்பாட்டு. அவ்வரும் பொருட் கவிதையின் அழகிய வடிவம் இது

“ மன்புருவ நடுமுதலா மனம் புதைத்து நெடுங்காலம்
என்புருவாய்த் தவம் செய்வார் எல்லோரும் ஏமாக்க
அன்புருவம் பெற்றதன்பின் அருளுருவம் அடைந்துபின்னர்
இன்புருவம் ஆயினை நீ எழில் வாதலூரிறையே ”

இங்கு குறிக்கின்ற முறையை நோக்குமிடத்து முதற்கண் அன்புருவம் பெற்றத்தக்கதென்றும், அதன்பின்னே அருளுருவம் பெற்றத்தக்கதென்றும், இறுதியிற் பெறுவது இன்புருவம் என்றும் அறியலாம். திருவாசகத்தே பல இடங்கள் இவ்வுருவங்களை மனிவாசகர் அடைந்தமையை இனிது விளக்குகின்றன. அன்பு நிலையின் கொடுமூடிகளையும், அருள் நிலையின் நுட்பவியல்களையும், இன்ப அநுபவத்தின் எழில்மிகு நிலைகளையும் விளக்கும் திருவாசகப் பாடல்களை இவ்வகையிற் பிரித்தெடுத்துத் தெளிய முற்பட்டால் அது இப் பரிணம விளக்கமாக அமையும் என்று கூறலாம்.

அண்டப்பகுதிச் சிறப்பு:

இனி, திருவண்டப்பகுதியின் சிறப்பை எடுத்துப் பேச கின்றது நான்காவது திருப்பாட்டு.

“ உருவண்டப் பெருமறையென் றுலகமெல்லாம் புகழ்கின்ற
திருவண்டப் பகுதியென்னும் திருவகவல் வாய்மலர் ந்த
குருவென்றப் பெருந்தவரும் கூறுகின்ற கோவே நீ
இருவென்ற தனியகவல் என்னமெனக் கியம்புதியே ”

‘ சிவனது தூல சூக்குமத்தை வியப்பது ’ திருவண்டப்பகுதியின்
உள்ளுறை யென்பர்.

“ கடைமுறை

என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னிற்
கருணை வானதேன் கலக்க
அருளொடு பராவழுதாக்கினன்
பிரமன் மாலறியாப் பெற்றி யோனே . ”

என்று முடிக்கின்ற இறுதி வரிகளில் வடலூரடிகள் உள்ளனம்
நிலைக்கின்றது போலும். ‘ இரு என்ற தனியகவல் ’ என்று
இவ்வரிகளை யுள்ளிட்ட இத்திருவண்டப்பகுதியின் ஆழப் பொரு
ளாக வேறு கருதி உணர்த்துவது அடிகளின் எண்ணம் போலும்
என்று கருத இடமிருக்கின்றது. அச் சிறப்பினைத் தனக்கும்
எடுத்தாரை வேண்டும் என்று வேண்டக் காண்கின்றோம். நுண்
பொருள் காண்டலிலும் மெய்ப்பொருள் காண்டலிலும் நம்
சான்றேர்க்கிருந்த ஏக்கழுத்தம் இக்கால உலகிற்குப் பெரிதும்
வேண்டத்தக்கதாகும். ஆழ்ந்து சிந்திக்காமல் எதையும் மேம்
போக்காகப் பார்க்கும் மனநிலை மாறுதலும் ஆழவேண்டிய
இடங்களில் ஆழ்ந்து பயன்கொள்ளலும் வேண்டத்தக்கவை
யாகும்.

சேவடிக்கீழ் சேம்மாப்பு :

ஐந்தாவது திருப்பாட்டில் மணிவாசகரிடத்து வடலூரடிகள்
கொண்டுள்ள அன்பு வேறு நிலையில் வெளிப்படுகின்றது.
ஆனந்தச் சிற்சபையில் ஞானமயமாய் ஆடுகின்ற பெருமானின்
சேவடிக்கீழ் ஆடுகின்ற ஆராமுதாக உள்ளவர் வாதலூர் அடிகள்
என்றும் தாம் வாடுகின்ற வாட்டமெல்லாம் வந்தொருகால்
மாற்றும் திறம் அவர்க்கே உண்டு என்றும் கருதுகின்றார்.

“ தேடுகின்ற ஆனந்தச் சிற்சபையின் சின்மயமா
ஆடுகின்ற சேவடிக்கீழ் ஆடுகின்ற ஆராமுதே
நாடுகின்ற வாதலூர் நாயகனே நாயடியேன்
வாடுகின்ற வாட்டமெல்லாம் வந்தொருகால் மாற்றுதியே ”

இன்புடனர்வு :

திருவாசகத்தினை எண்ணுங்கால் வடலூரடிகட்டு விளையும் இன்புடனர்வு அளவற்றது. அது காதற் கணவளைடு நிகழ்ந்த இன்புடனர்வினை ஒரு கற்புடைய பெண் கருதுங்கால் ஏற்படும் இன்புடனர்வினும் பெரிது என்று பேசுகின்றது ஆருவது திருப்பாட்டு.

“ காமமிகு காதலன்தன் கலவி தலைக் கருதுகின்ற ஏமமிகு கற்புடையான் இன்பினும் இன்பெய்துவதே ”

அந்த இனிப்புக்கு ஒரு வடிவம் கூட்டுகின்றது ஏழாவதுபாட்டு. கருப்பஞ்சாற்றிலே தென்கலந்து, பால்கலந்து கனிச்சவை கலந்து, ஊன் கலந்து, உயிர் கலந்து, உவட்டாமல் இனிக்கின்றது ‘நான்’ என்பது கலந்து பாடுங்கால் திருவாசகம் என்று கூறுகின்ற அக்கவிடையின் சுவையூரும் வரிகள் இவை.

“ நற்கருப்பஞ்சாற்றினிலே தென்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கணித் தீஞ்சவை கலந்தென் ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமலினிப்பதுவே. ”

ஞாமோழி :

மாணிக்கவாசக ! நின்வாசகத்தில் ஒரு மொழியே என்னையும் என்னை உடையானையும் ஓன்றுபடுத்துகின்ற பெருமை உடையது எனில், வேறு எனக்குக் குருமொழியும் வேண்டுமோ ” என்று கூறும் எட்டாம் பாடல் சிவஞானபோதம் எட்டாம் நூற்பாப் போன்று குருவருள் விளக்கமாக அமைகின்றது. மாணிக்கவாசகரே இராமலிங்க அடிகட்டு ஞான ஆசிரியர், என்பதற்கு இப்பகுதி அக்சான்று என்று கூறலாம்.

வருமொழிசெய் மாணிக்கவாசக நின்வாசகத்தில் ஒருமொழியே என்னையும் என்னுடையணையும் ஓன்றுவித்துத் தருமொழியாம் என்னில் இனிச் சாதகமேன் சஞ்சலமேன் குருமொழியை விரும்பியயல் கூறுவதேன் கூறுதியே.

உள்ளக்கசீவு :

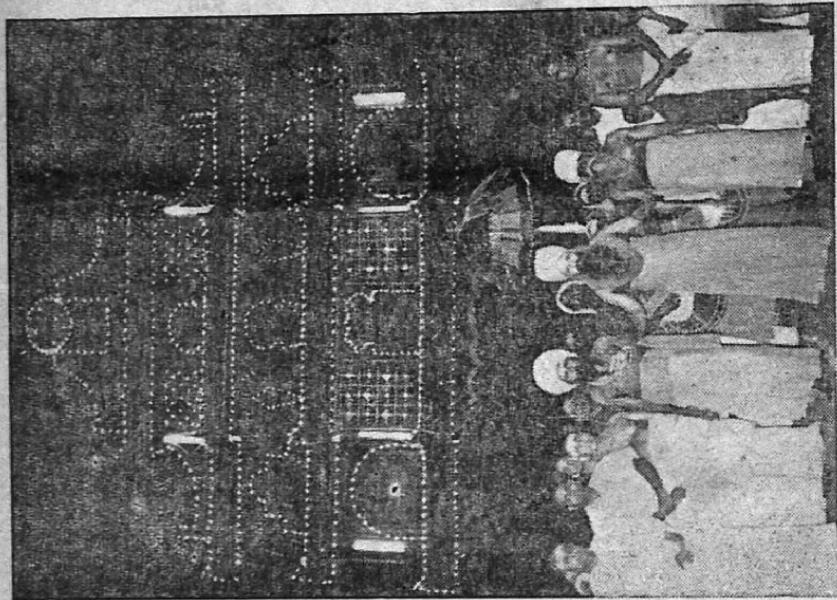
தம் ஞான ஆசிரியராகிய மணிவாசகர் பொருட்டு இறைவன் குதிரைத் தலைவனுக வந்தும், வைகை வெள்ளாம் அடைக்க மன்ற

தருமையாதீனம் குருபூஜை விழாவில் :

ஸ்ரீஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள்
சென்னை உயர்மன்ற நீதிபதி,
னௌம் திரு. N. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் B. A., B. L. அவர்கட்கும்,
தமிழ்நாடு இந்துசமய அறநிலைய ஆணையர்
உயர்திரு. ஆ. இராதாகிருஷ்ணன் M. A., B. L. அவர்கட்கும்
பொன்னுடை போர்த்தி ஆசியருள்.

ஸ்ரீலட்சுமී කයිනික් තෙවුමකාසන්ත්‍රිතාණම් අවර්කන් කාවිත්‍රියෙන් තිරුමල්‍යෙන් ත්‍රිමුත්‍රියෙන් පැවත්තාප්‍රිය වෛශෝත්තුක්ගේ ගාහුන්තරුණය්.

ස්‍රී ලංකා කයිනික් තෙවුමකාසන්ත්‍රිතාණම් අවර්කන් පැට්ටණප්‍රිය වෛශෝත්තුක්ගේ ගාහුන්තරුණය්.

சுமந்து நின்றும், மாறன் பிரம்படிப்புண் சுமந்தும் எய்திய இடர்களை நினைவு கூர்ந்து இன்புற்றுத் தம் உள்ளக்கசிவை ஒன்பதாம் பாட்டில் வெளிப்படுத்துகின்றார் அடிகள்.

“ பெண்சுமந்த பாகப் பெருமான் ஓருமாமேல்
ஏன் சுமந்த சேவகன்போல் எய்தியம் வைகைநதி
மன்சுமந்து நின்றதும்ஹர் மாறன்பிரம்படியால்
புண்சுமந்து கொண்டதும் நின்பொருட்டன்றே
புண்ணியனே ”

ஞானாட்டப்பேறு :

மணிவாசகரது திருவாசகம் அஃறினை உயிர்களையும் பினிக்கும் பேரருள் நுட்பம் உடையது. ஆதனின் தமக்கு ஞான நாட்டத்தை அவ்வருட்பாட்டு உண்டாக்குதல் வியப்பன்று என்று அடிகள் கூறும் பகுதி நிறைவுத் திருப்பாட்டாக மலர்கின்றது. கீழ்ப்பறவைச் சாதிகள் மெய்ஞ்ஞானநாட்டம் பெறுதல்மட்டும் அன்று. வேட்டையாடிப் பிற உயிர்களைக் கொன்றுண்ணும் கொடுமை உடையனவாகிய பொல்லா விலங்குகளும் ஞானநாட்டம் உறுகின்றன என்பதே பெருவியப்புக்குரியதாக உள்ளது.

“ வாட்டமில்லா மாணிக்கவாசக நின்வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் என்னில் இங்கு நான்டைதல் வியப்பன்றே ”

ஈடுபாட்டின் எழில் :

இவ்வாறு வாதநூரடிகள் மாட்டும் அவர்களிய திருவாசகத் தின் மாட்டும் தமக்கிருந்த எல்லையற்ற ஈடுபாட்டிற்கு ஒர் அழகு வடிவம் கொடுத்துப் புனைந்த அன்புப்பாமாலையாக ‘ஆளுடைய அடிகள் அருள்மாலை’ விளங்குகின்றது.

திருப்பனந்தாள் தலச் சிறப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்பொனி நெற்றியினுள் நிகழ் கையிலோர் வெண்மறவாள் பெண்புணர் கூறுடையாள் மிகு பிடுடை மாஸ்விடையாள் விண்பொனி மாமதிசேர் தருசெஞ்சடை வேதியனூர் தண்பொழில் சூழ்பனந்தாள் திருத் தாடகை யீச்சரமே. -சம்பந்தர்

திருச்சிற்றம்பலம்

சோழநாட்டில் காவிரியின் வடகரையில் உள்ள பாடல் பெற்ற சிவதலங்களில் சிறப்புடைய தலம் திருப்பனந்தாள். இது காவிரி கொள்ளிடம் என்றும் இருபெரு நதிகளுக்கிடையில் மண்ணியாற்றங்கரையில் அமைந்து விளங்குகிறது. இத் தலத்தின் பெயருக்கேற்ப இங்குப் பணிமரமே தலவிருக்குமாக உள்ளது.

தாலவனம் :

திருப்பணையூர், திருப்புறவார்ப்பனங்காட்டூர், திருவன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர் முதலிய தலங்களும் பணிமரத்தையே தல விருக்குமாக உடையன. திருவோத்தூர் ஆண்பணி பெண்பணியாகிய தலமாதலின் அங்கும் தலவிருக்குமாக இநுப்பது பணிமரமே. இங்ஙனம் பல இடங்களில் இறைவன் பணையின்கீழ் இருந்து காட்சியளிக்கின்ற காரணத்தால் அத்தலங்கள் தாலவனம் என்று வழங்கப்பெறுகின்றன. இத்திருப்பனந்தாளும் தாலவனம் என்று வழங்கப்பெறுகின்றது.

தாடகையீச்சரம் :

தாடகை என்றும் ஒருத்தி மகப்பேறு வேண்டித் தவம் புரிய, அவள் முன் பிரமதேவன் தோன்றி. 'நீ தாலவனத் தீல் சென்று சிவபெருமாணை வழிபட்டு நின் விருப்பம் நிறைவேறப் பெறுவாயாக' எனச் சொல்லிச் சென்ற வண்ணம், அவள் இத் தலத்தை யடைந்து, இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாணை

நான்தோறும் அள்புடன் வழிபட்டு வந்தான். ஒருநாள் அவன் தான் கையில் எடுத்தமாலையை இறைவனுக்குச் சாத்தப்போகும் பொழுது ஆடை நெகிழ்ந்தது. அதனைத்தான் இருபூங்கை களாலும் இடுக்கிக்கொண்ட நிலையில் அவன் இடர்ப்படுவததக் கண்ட பெருமான் தானே தன் திருமுடியைச் சாய்த்து அதனை ஏற்று அவனுக்குக் காட்சி கொடுத்து, அவன் வேண்டிக் கொண்டபடி அவனுக்கு மகப்பேறும். இத்தலத்திற்குத் தாடகை யீச்சரம் என்னும் பெயரும் உண்டாகுமாறு வரம் கொடுத்து மறைந்தருளினான். அதுமுதலாக இதற்குத் 'நாடகயீச்சரம்' எனப்பெயர் வழங்குகின்றது.

குங்குலியக்கலயர் தொண்டு :

தாடகையின் அன்பிற்காகத் தலைசாய்த்த இலிங்கப்பெருமானை நிமிர்த்தி வணங்க நினைத்த சோழ மன்னன் ஆட்களைக் கொண்டும், யானை குதிரைகளைக் கொண்டும் கயிற்றினால் இழுக்கச்செய்தும் இலிங்கம் நிமிரவில்லை. அதனால் சோழ மன்னன் வருந்தியிருந்தபொழுது, திருக்கடலூரில் குங்குலியப் பணி செய்திருந்த குங்குலியக்கலய நாயனார் இதையறிந்து இத்தலத்திற்கு வந்து, சிவலிங்க மூர்த்தியைச் சுற்றியுள்ள கயிற்றைத் தம் கழுத்தில் பூட்டி இழுத்தார். அதனால் பெருமான் நிமிர்ந்து நின்றதுகண்டு அரசன் முதல் அணைவநும் மகிழ்ந்து, நாயனாரது அன்பின் திறத்தை வியந்தனார்.

அம்பிகை உபதேசம் பெற்றது :

இத்திருத்தலத்தில் அம்பிகை சிவபெருமான் அருள்மொழிப் படி எழுந்தருளிவந்து அநுந்தவும் இயற்றி அப்பெருமானால் ஞானேபதேசம் செய்யப்பெற்றுள்ளது.

பிற வரலாறுகள் :

இந்திரனது சாபத்தால் காட்டாண்யாய்த் திரிந்த ஜராவதம் நாரதமுனிவர் சொற்படி இத்தலத்தையடைந்து தடாகம் அமைத்து அதில் நீராடி இறைவனை வழிபட்டுத் தனது முன்னை யுருவத்தைப் பெற்றுத் தேவநலகம் சென்றது.

வாசகியின் மகளாகிய சுமதி என்னும் நாக கண்ணிகை. தனக்கு இறைவன் கனவில் தோன்றி அருள்செய்தபடி இத்தலத்திற்குப் பிலத்துவாரத்தின் வழியாக வந்து, அம்பிகை திருமுன் உள்ள கூபத்தின் வழியே வெளிப்போந்து இறைவனை

வழிபட்டு யாத்திரிகனைய் வந்த அரித்துவசன் என்பவனுல் மணக்கப்பெற்றுள். பின்பு இருவரும் வழிபட்டிருந்து முத்தி யின்பம் பெற்றார்கள். மற்றும் சங்குகண்ணன் என்னும் அந்த ணன் முதலாகப் பலர் இத்தலத்தில் இறைவனை வழிபட்டு நலம் பல பெற்றார்கள்.

தீர்த்தம் :

நாககள்னிகை தீர்த்தம், ஜூராவத தீர்த்தம், பிரம தீர்த்தம், விட்டுனு தீர்த்தம், குரிய தீர்த்தம். சந்திர தீர்த்தம், தாடகை தீர்த்தம், ஆதிசேட தீர்த்தம், அரித்துவச தீர்த்தம், தருமசேன தீர்த்தம், சூப தீர்த்தம், மண்ணியாறு முதலிய பல தீர்த்தங்கள் ஆலயத்தின் உள்ளும் புறம்பும் உள்ளன. நாககள்னிகை தீர்த்தத்தில் மூழ்கி தாலவனப்பெருமானை வழிபடுவோர் மண வாழ்க்கை யெய்தப்பெறுவது இன்றும் அனுபவமாக நிகழ்வது.

ஞம்பாபிழேகம் :

தருமையாதீனத்தின் பரிபாலனத்தில் உள்ள இருபத்தேழு திருக்கோயில்களுள் ஒன்றுக விளங்கும் இத்திருத்தலத்தில் ஸ்ரீஸ்ரீ கயிலைக்குருமணி அவர்கள் திருவளப்பாங்கின் வண்ணம் இராஜகோபுரம், கட்டக்கோபுரம், அம்பாள் கோபுரம், விநாய கர், சுவாமி, அம்பாள் சந்நிதி கர்ப்பக்கிரக விமானங்கள் முதலியன சுதை வேலைகள், சிற்ப வேலைகள் பல நிறைவேறி அடிடபந்தன மகாகும்பாபிடேகம் கீலக ஆண்டு ஆனித்திங்கள் 22-ஆம் நாள் (5—7—68) வெள்ளிக்கிழமையன்று நடைபெற இருப்பது அன்பர்கள் அறிந்து பயன்பெறுதற்குரியது.

குமரகுருபரன்

தருமையாதீனத்து முளிபுங்கவரும், ஸ்ரீ காசி மடத்து முதல் வருமான ஸ்ரீஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளினுடைய திருப்பெயர் பூண்டு, சமயம். இலக்கியம், அறம் முதலியவற்றை எனிய நடை யில் தெளியச்செய்யவும் ஆராய்ச்சி விளக்கத்துடன் ஸ்ரீஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்களது ஆணையின்வண்ணம் உயரிய இவ்விதம் வெளிவருகிறது. ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 3—00.

விலாசம் :—

நிர்வாக ஆசிரியர்,

உயர்திருவாளர். T. M. குமரகுருபரன்பிள்ளை B.A., B.L. அவர்கள் குமரகுருபரன் ஆபிஸ், ஸ்ரீவைகுண்டம்.

தமிழ்நாடு தெய்விகப் பேரவை

திருச்செங்தூரில் இவ்வாண்டு பேரவைக் கூட்டங்கள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன. 31-5-68, 1-6-68 இரு நாட்களிலும் திருச்செங்தூர் தேவஸ்தானக் கட்டிடங்களில் இக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. தருமை, திருவாவடுதுறை மதுரை, குன்றக்குடி, காஞ்சிபுரம், திருப்பணங்தாள், பேரூர் கொமாரமடம், மூலையுரீ மகாசங்சிதானங்களும் மடாதிபதிகளும் இக் கூட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்கள். சென்னை இந்து சமய அறங்கிலைய ஆணையர், துணை ஆணையர்கள், ஆணையரவர்களின் தனித்துணைவர் முதலிய பல அதிகாரிகளும் இக்கூட்டங்களில் பங்குபற்றினார்கள். முன்றாவது முறையாகத் தருமையாதீனம் மூலையுரீ கயிலைக் குருமகாசங்சிதானத்தைப் பேரவையின் தலைவராக ஏகமனதாகப் பேரவையினர்தோங்கெடுத்தார்கள். பேரவை செயற்கூட்டங்களில் குறித்த பொருள்கள்பற்றி விரிவாகப் பேசி நல்ல பல முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவற்றில் செங்கற்பட்டில் தீரா நோயுற்று அவதியறும் இந்து மக்களுக்கு ஒரு கருணை இல்லம் அயைப்பதும், திருச்சிக்கருகில் ஒரு இலவச மருத்துவ இல்லம் அமைப்பதும், திருச்செங்தூர் ஆலயத்திற்கு மிக அண்மையில் கடல் பெருகி வந்து கடலரிப்பு ஏற்படக்கூடியதாக இருப்பதைத் தடுத்து சிறுத்த வதனாராம்பம் என்ற தீர்த்தப்பகுதியில் அணையிட்டு விலப்பகுதியைப் பெரி தாக்கப் பேரவையிலிருந்து சிதித்தவி அளிப்பதும் வடத்திருமூல்லை வாயில் ஆலயத் திருப்பணிக்கு முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட படியே பேரவையிலிருந்து கொடுப்பதாகுள்ள சிதியைத் தனியே எடுத்து முதலீட்டில் போட்டுவைத்து வேண்டும்போதுகொடுத்து அத்திருப்பணியைச் செய்விப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்ட தீர்மானங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

திருச்செங்தூரில் ஆலய அறங்காவலர்கள் அங்கு எழுந்தருளியிருக்த மகாசங்சிதானங்களுக்கும் மடாதிபதிகளுக்கும் சிறந்த முறையில் வரவேற்பொன்ற அளித்தார்கள். இத்தலைவர்கள் எல்லோரையும் முறைப்படி தேர்வீதிகளில் வலமாக அழைத்து வந்து ஆலய நுழை வாயிலில் பூரணகும்ப மரியாதைகளுடன் அழைத்துச்சென்று செந்திலாண்டவன தரிசனம் செய்துவைத்து ஆலய மரியாதைகள் பலவும் செய்து மகிழ்ந்தார்கள்.

பொதுக்கூட்டம் ஒன்றிற்கு ஏற்பாடு செய்து அதில் தேவஸ் தான் அறங்காவலர்களாலும் மற்றும் உள்ளுர்ச்சங்கங்களாலும் சிறந்த முறையில் வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. வரவேற்றப்புக் களுக்குத் தருமையாதினம் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக்குருமகாசங்கிதானம் அவர்கள் பதில் தெரிவிக்கையில் பேரவையில் நமது தென் ஞாட்டுச் சமயத் தலைவர்கள் பலரும் பங்கேற்றுத் தொண்டாற்ற முன் வந்திருக்கிறார்கள். மடாலயத்தில் உள்ளவர்கள் செய்யடும் என்ற யக்கள் அவர்களை எதிர்நோக்கி சும்மா இருந்து விடுதல் சிறப்பாகாது. மக்களும் இதில் பங்கேற்று எல்லாத் தொண்டுகளும் சிறப்படைய உதவிகள் பலவும் செய்தல் வேண்டும். அவரவரும் அவரவரால் இயன்ற அளவு ஒரு சிறு தொகையையாவது காணிக்கையாகச் செலுத்தித் தமக்கு இதில் உள்ள ஆர்வததை விவரிப்படுத்திக்கொள்ளுகல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நமது சமயத்தவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று திண்ணு நாம் ஏற்ற பெருமடணியில் முழுவேற்றியும் காண இபலும் என்று கூறி ஆசி வழங்கினார்கள். இதனை ஒட்டி திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசிமடம் சுவாமிகளும், மதுரை ஆதினம், குன்றக்குடி ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசங்கிதானங்களும் அறவரைகள் வழங்கி வாழ்த்தினார்கள்.

1—6—68 அன்று மாலையில் திருவெள்வேலி ஜங்ஷன் ஹிந்துக்கல்லூரி திறந்த அரங்கில் பேரவையின் உறுப்பினரான தலைவர்களுக்குப் பெரும் வரவேற்பு அளிக்கப்பெற்றது. இதனை நெல்லைமாவட்டப் பேரவைக் குழுவினர் திட்டம் செய்திருந்தார்கள். இதில் அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள பல சங்கங்களும் தனிப்பட்டவர்களும் கலந்து மிகுந்த உற்சாகத்தோடு வரவேற்றப்புக்கள் அளித்தார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் அங்குக் குழுமியிருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசங்கிதானங்களும் மடாதிபதி களும் அளித்த ஆசியுரையைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள். இதன் தொடக்கத்தில் தருமை ஆதின மடாலயத்திலிருந்து மடத்துத் தலைவர்களை முறையாக அழைத்துச் சென்று சாலைக் குமாரர் திருக்கோயில் வழிபாடுகள் நிகழ்த்துவித்துப் பிறகு அரங்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். இங்கும் கூட்டத்திலும் மக்கள் நன்னெறின்று வாழ்கல்வேண்டும் ஒற்றுமையாக இருத்தல் வேண்டும். பேரவையின் தொண்டுகளில் அவரவரும் தமதம் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக்கொண்டு அவரவரால் இயன்ற அளவில் பங்கேற்று நிதி உதவியும் உடல் உழைப்பும் கல்கிப் பெருமைப்படல்வேண்டும் என்று கூறி ஆசி வழங்கினார்கள்.

இந்த எல்லாக் கூட்டங்களும் செம்மையாக வெற்றிபெறத் தக்கதாக அழைத்து நடத்த அறங்கைய இலாகா அதிகாரிகள் பலரும் முயன்று வெற்றிகண்டனர்.

செய்திகள்

**ஸ்ரீலக්ଷ්‍මී சண்முகதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்
குருபூஜை விழா**

திருக்கலைய பரம்பரைத் தருமையாதீனம் 24-ஆவது குருமகாசந்திதானம் ஸ்ரீலக් சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் குருபூஜை விழா கிலக்காடு வைகாசிம் 23ல (6-6-68) புதன்கிழமை சிறப்பாக நடைபெற்றது. அன்று காலை - மாலை இருவேளைகளிலும் குருமூர்த்திகளின் ஆலயத்தில் விசேஷ அபிஷேக அலங்கார ஆராதனைகளும் திருமுறைப் பாராயணமும் சாத்திரச் சொற்பொழிவுகளும் நடைபெற்றன. ஸ்ரீலக් கயிலைக் குருமகாசந்திதானம் அவர்கள் எழுந்தருளி வழிபாடாற்றி விழாமலராக முத்துக்குமாரசுவாமி அந்தாதி என்ற நூலை வெளியிட்டு வழங்கி அன்பர்களுக்குப் பிரசாரதம் வழங்கியிருளினார்கள். அன்பர்கள் பலர் வந்து தரிசித்ரும் கேட்டும் குருவருள் பெற்று உய்ந்தனர்.

காலை 9-மணி முதல் சாத்திரச் சொற்பொழிவுகள் தொடங்கி நடைபெற்றன. வித்துவான், ஸ்ரீமத் சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் “திருவுந்தியாரும் திருக்களிற்றுப்படியாரும்” என்ற தலைப்பிலும், வித்துவான், ஸ்ரீமத் இராமலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள் “சிவஞானபோதம்” என்ற தலைப்பிலும். வித்துவான், ஸ்ரீமத் சுவாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள் “சிவஞானசித்தியார்” என்ற பொருளிலும், வித்துவான், ஸ்ரீமத் மகாலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள் “இருபாவிருப்பும் உண்மை விளக்கமும்” என்ற பொருளிலும், வித்துவான், திரு. சொ. சிங்காரவேலன் எம். ஏ., “சிவப்பிரகாசமும், திருவருட்பயனும்” என்ற தலைப்பிலும். வித்துவான், திரு. சா. குருசாமி தேசிகர் “வினாவெண்பாவும் போற்றிப்பாக்குடையும்” என்ற தலைப்பிலும், வித்துவான், சிரோமணி, திரு. வி. சபேசன் “உண்மை நெறிவிளக்கமும் கொடிப்பாட்டும்” என்ற தலைப்பிலும், திரு. ஆர். வேலாயுத ஒதுவார் “நெஞ்சுவிடுதாது” என்ற தலைப்பிலும், வித்துவான். திரு. சி அருணைவடிவேல் முதலியார் “சங்கற்பந்தாகரணம்” என்ற தலைப்பிலும் சொற்பொழிவாற்றி னர். இரவு திருமதி. பழனி விஜயலக்ஷ்மி குழுவினரின் இன்னிகை நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றது. அன்பர்கள் கேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

ஞானபுரீஸ்வரர் மகோற்சவம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமையாதீனம் ஸ்ரீஞானபுரீஸ்வர சுவாமி திருக்கோயில் மகோற்சவம் 8—5—68 முதல் 17—5—68 முடிய உள்ள நாட்களில் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. 8—5—68 அன்று கொடியேற்றமும், 14—5—68 திருக்கல்யாண மும் 16—5—68 அன்று திருத்தேர்ப்பெருவிழாவும், 17—5—68 தீர்த்தங் கொடுத்தனாலும் நிகழ்ந்தன. விழாநாட்களில் விசேஷ நாதஸ்வர இன்னிசை முதலிய நிகழ்ச்சிகளும் வாண வேடிக்கை முதலியனவும் நிகழ்ந்தன. இவ்விழாவெயாட்டி ஆதீன மடாலய முகப்பிலுள்ள திருநெறிய தெய்வத்தமிழ் மன்றத்தில் திருநெறிய தெய்வத்தமிழ் மாநாடு நான்தோறும் மாலை 6 மணி முதல் தோடங்கி நடைபெற்றது.

குருபூஜை விழா

17—5—68 வெள்ளிக்கிழமை தருமைஆதீன ஸ்தாபகர் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் குருபூஜைவிழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. அன்றுகாலை ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்திதானம் அவர்கள் மேலக் குருமூர்த்த தரிசனத்திற்கு எழுந்தருளி வழிபாடாற்றினார்கள். பின்னர் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமனி அவர்கள் ஆன்மார்த்த மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ஆலவாய்ச் சொக்களிங்கப்பெருமான் வழிபாட்டிற்கு எழுந்தருளி விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து வழிபாடாற்றினார்கள். அன்பர்கள் பஸ் வந்து வழிபட்டு திருநீற்றுப் பிரசாதம் பெற்று உய்ந்தனர். ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் வரலாறும் அருள்நூல்களும் என்றநூல் வெளியிட்டு வழங்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் குருபூஜைத் திருநாளாதனின் ஸ்ரீ ஞானபுரீஸ்வரருக்கு சிறப்பு வழிபாடு நிகழ்த்தப்பெற்றது. விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன. பால் அபிஷேகத்தை அன்பர்கள் கண்டு களிகூர்ந்து மெய்ம் மறந்து நின்றனர். திருமுறைப் பாராயணம் முதலியன அன்பர்களின் உள்ளத்தைப் பெருமானிடத்திலேயே நிலைக்கச் செய்தன. வழிபாட்டிற்குத் திருப்பனந்தாள் காசிமடம் இளவரசு வித்துவான் காசிவாசி ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருந்தார்கள். ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்திதானம் அவர்கள் வழிபாட்டின் நிறைவில் பிரசாதம் வழங்கியருளினார்கள்.

மாலையில் களகாபிவேகம் கொண்டருளிய ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்திதானம் அவர்கள் காவிரித் திருமஞ்சனத்திற்கு எழுந்தருளிக் குருமுர்த்த வழிபாடு செய்தருளி முறையே திருக் கோயில் வழிபாடுகளை நிறைவேற்றி ஸ்ரீ சொக்கவிங்கப் பெரு மாஜீ வழிபட்டு கொலு வீற்றிருந்து அருட்காட்சி வழங்கியருளி னர்கள்.

பட்டணப் பிரவேசத் திருநாள்

18—5—68 சனிக்கிழமை காலையில் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமணி அவர்கள் ஸ்ரீ சொக்கவிங்கப் பெருமான் வழிபாடு நிகழ்த்திய பின்னர் நண்பகலில் மாகேஸ்வரபூஜை செய்தருளினர்கள். அன்று இரவு ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமகாசந்திதானம் அவர்கள் பட்டணப்பிரவேசமாக எழுந்தருளியும் கொலுவீற்றிருந்தும் அருட்காட்சி வழங்கியருளினர்கள். பட்டணப்பிரவேசத்தின் போது அன்பர்கள் ஆங்காங்கும் தங்கள் தங்கள் வீடுகளின் மூன்னர் ஓப்பனைகள் பல செய்து பூர்ண கும்பங்கள் வைத்து வழிபட்டுப் பிரசாதம் பெற்று மகிழ்ந்தனர். வாணவேடிக்கை கள், முதலியனவும் நிகழ்ந்தன. மக்கள் திரளாக வந்து தரி சித்து மகிழ்ந்தனர்.

அன்னம்பாலிப்பு

ஸ்ரீ செந்தமிழ்ச் சொக்கவிங்கப் பெருமான் திருவருளால் 17—5—68 வெள்ளிக்கிழமை ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் குருபூஜை விழாவை முன்னிட்டு சிதம்பரம், திருவாசூர், திருநெல்வேலி, கண்ணியாகுமரி, மதுரை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சிவசௌலம், இராமே சுவரம் ஆகிய இடங்களில் அடியவர்கட்கும், ஏழைகட்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமணி அவர்கள் அருளால் அன்னம்பாலிப்பும் சமய விரிவுரைகளும் நிகழ்த்தப்பெற்றன.

சித்தாந்தப் பாட வகுப்பு

தருமையாதீன ஸ்தாபகர் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகளின் குருபூஜைவிழா நாட்களில் நாள் தோறும் காலை 10 மணிமுதல் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக்குருமணி அவர்களின் திருமுன்பு சித்தாந்தப் பாட வகுப்பு நடைபெற்றது. தருமையாதீனப் புலவர் சித்தாந்தக் கலைமணி மகாவித்துவான் திரு. சி. அருளைவடிவேல்முதலியார் அவர்கள் “சிவப்பிரகாசம்” என்ற சாத்திர நாலுக்கு விரிவுரை நிகழ்த்தினர்கள். பலர் கேட்டுப் பயன் பெற்றனர்.

இலவச சித்த வைத்தியசாலை

டாக்டர். திரு. K. இராமசிருஷ்ணன்

(மலர் 27, இதழ் 5, பக்கம் 232 இன் தொடர்ச்சி)

புற்று நோய்

ரேடியோ தெரபி

எக்ஸ் கதிர்களும் ரேடியரும் புற்றுநோயைத் தோற்றுவிக் கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்யும் கொழிலாளர்களுக்குச் சில ஆண்டுகளுக்குப்பின் மூக்கேமியா என்றும் குருதிப் புற்றுநோயும், உரேனியம், ரேடியம், தோரியம் முதலியவகளால் எலும்பில் புற்றுநோயும் உண்டாகின்றன. உதாரணமாக ஜப்பானில் வெடித்த அனுகுண்டினிருந்து வெளிப்பட்ட ரேடியக் கதிர்களால் ரத்தப்புற்றுநோய் கண்டு பலர் பலவருடங்களுக்கு ஆராத்துயரம் அடைந்தனராம் ஆனால் தற்காலத்தில் அதே ரேடியத்தையும் எக்ஸ் கதிர்களையும் கொண்டே புற்றுநோய் உள்ள இடத்தைச் சுட்டுக் குணப்படுத்த முயல்கின்றனர். அதுதான் ரேடியோ தெரபி.

மற்ற வகைகள்

உள் உறுப்புக்களில் அட்ரீனல் புறணி என்றும் நாளமில்லா சரப்பி, எக்ஸ்ட்ரோஜன் என்ற பால் ஹார்மோனிக் கருக்கின்றது. சிலசமயம் சிலருக்கு இந்த ஹார்மோன் அதிகமாகச் சருக்கும். அப்போது பெண்களுக்கு மாமேரி சரப்பி மிலும் கர்ப்பப்பையிலும், ஆண்களுக்குப் பிஜன்களிலும் புற்றுநோய் காண்கின்றதாம்.

சிகிரெட்டின் மேல் சுற்றிஉள்ள காகிதத்தில் ஆர்சனிக் போன்ற ரசாயனம் கலந்திருப்பதால்தான் நிச்சயமாகப் புற்றுநோய் உண்டாகின்றது என்றும் சொல்கின்றார்கள்.

முதன்முதலாக போரல் என்ற பேரினர் வைரஸ் என்ற மிக நுண்ணிய கிருமிகள் நம் திசுக்களில்தங்கிப் புற்றுநோயைத் தோற்றுவிக்கின்றது என ஆராய்ந்து அறிந்தார். டாக்டர் கிரீன் எண்பவர் மனிதனிடமிருந்து வைரஸ்களையைப் பிராணிகளின் உடலில் செலுத்திப் புற்றுநோயை உண்டாக்கிக் காட்டியதிருந்து அப்படியும் வரலாமென் நம்பப்படுகின்றது.

சமீபத்தில் அமெரிக்க ஒரிகள் மாகாண சர்வகலாசாலை வைத்தியத் துறையினர் ஆராய்ச்சிசெய்து “கோடோஸ்” என்ற ஒருவகை வளர்ச்சி உள்ளங்கைகளில் முத்துப் போல் வளையாக அல்லது தசையின் நிறங்கொண்டதாகத் தழும் புகள் போன்ற சிறு கொப்புளங்கள் காணப்பட்டால் புற்று நோய் வரும் என்று பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டனர்.

மிகவும் இறுக்கமாக ஆடையை அணிவதால் குறிப்பாகப் பெண்களுக்கு இடுப்பைச்சுற்றி ஒருவித அரிப்பு உண்டாகி சொரிபோன்ற கருப்புப் படை ஏற்படும். அதுவே அதிகம் புண்ணுகித் தோல் புற்று ஏற்படலாம் என்றும் நம்புகின்றனர்.

அறிந்ததெல்லாம் 70, 80 ஆண்டுகளாகத்தான்

சோவியத் மருத்துவப் பேரறிஞர் நிக்கோலாய்புரோக்கின் என்பவர் கூறுவதாவது: புற்றுநோய் பற்றிய பிரச்ஜெக்கள் மிகவும் சிக்கலானவை. அவைகளை எவ்வளவு காலத்திற்குள் தீர்க்கமுடியும் என்று அவ்வளவு எளிதில் கூறிவிடமுடியாது. ஏனென்றால் நமக்குப் புற்றுநோயைப்பற்றித் தெரிந்தது அனைத்தும் கடந்த 70, 80 ஆண்டுகளாகத்தான். அதிலும் ஆராய்ச்சி 30, 40 ஆண்டுகளாகத்தான் நடைபெற்றுவருகிறது என்று கூறியுள்ளார். புற்றுநோய்க்கு வைரஸ்களே முக்கிய காரணம் என்கிறோர் அவர். மேலும் நுடர்யீரல், உணவுக்குழல் இரைப்பை ஆகிய உறுப்புக்களில் தோன்றும் கட்டிகளில் கண்டு பிடிப்பதும் இன்றும் சிரமசாத்தியமாகவே இருக்கின்றது என்றும் கூறுகின்றார்.

சித்த வைத்தியம்

புற்று நோய்க்குச் சித்தவைத்தியத்தில் பலமுறைகள் கூறப் பட்டிருப்பினும், அனுபவத்தில் நற்பன்ன அளித்துள்ள ஒரு சில மருந்துகளைக் கூறுவோம். அவையாவன : - கந்தகத்தைலம், கந்தக மெழுகு, உயர்ந்தமுறையில் தயாரிக்கப்பட்ட ரசச் சண்ணம், அண்ணரச்சண்ணம், காளமேக நாராயணச் செந்தாரம், நாகரச செந்தாரம், தங்கரசமெழுகு, ரசகந்திதாயிர மெழுகு, துருக்சண்ணம், திரிவங்கரச பஸ்பம் ஆகியவை.

நோயின் தன்மையையும் நோயுற்றவரின் வயதுக் கிரமத்தையும் ஆய்ந்து மேற்கண்ட மருந்துகளைத் தனித்தோ அல்லது மற்றமருந்துகளைக் கூட்டியோ கொடுத்தால் இப்பயங்கர வியாதியாகிய புற்றுநோயிலிருந்து நிச்சயம் குணமடையலாம்.

சர்பேந்திர் முறை

தஞ்சைச்சரஸ்வதிமஹால் வெளியீடான சர்பேந்திர வைத்திய முறைகளில் புற்றுநோய்களுக்கு, டணங்கள் ஆறுவதற்குக் கூறி யுள்ள முறைகள் என் அனுபவத்தில் நல்ல பலன் கொடுத்துள்ளன. அவையாவன :-

ஈரமான கொடிவேவிவேரைத் தண்ணீர்விட்டு ஒரு சந்தனக் கல்லில் கைபடாமல் இழைத்து அதனுடன் சமனடை வெல்லச் சர்க்கரை சேர்த்து ஒரு குச்சியினால் குழைத்துப் புண்களில்போட புண்கள் ஆறும்.

ஜாதிக்காயை (ஒரு இரும்புக்கம்பியில் சொருகி விளக் கெண்ணை விளக்கில்) சுட்டு, நல்லெண்ணையில் குழைத்துப் புற்றின்மேல் பத்தாகப்போட குணமுண்டாகும்.

எலிப்புமுக்கையை கோ முத்திரத்தினால் அரைத்து புற்றுக்களின் மேலே தடவ அவை தளரும்.

அதிமதுரத்தைத் தேனிவிழைத்து மேலே பூசினாலும் குணமுண்டாகும்.

திப்பிவியைப் பருத்திக்காய் சாற்றில் அரைத்துப்போட டாலும் புற்றுக்கள் தீரும்.

வசம்பு, சுக்கு, வெள்ளைப்பூண்டு இம் முன்றையும் சமனடை எடுத்து அதற்குச் சரினடை சித்தாமணக்கு வேர்ப்பட்டையையும் சேர்த்து கல்லூரவினிட்டு நசுக்கித் தினந்தோறும் வாய்ப் புற்றின் மேல்வைத்துக் கட்டிவந்தாலும் ஆறின்டும்.

நவீன விஞ்ஞானத்தால் இந்நாள்வரையில் வரையறுத்துக்கண்டுபிடிக்க முடியாமலிருக்கிற இந்தப் பயங்கரப் புற்றுநோய் பற்றிய முழு விபரங்களையும் அதைப் போக்கும் வழிகளையும் நம் முன்னேர்கள் தவவளிமையாலும், ஆராய்ச்சித்திறநெலும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்டு முன்னரே கண்டறிந்து சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நவீன விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாளர்கள் குறிப்பாக ஆங்கில மருத்துவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து சித்தவைத்தியத்தில் பொதிந்துள்ள பொக்கிஷங்களை ஆராய்ந்தார்களானால், இந்த உயிர்குடிக்கும் புற்றுநோய்க்கு நிச்சயம் தீர்வுகாணமுடியும்.

எதிர்காலம் - திரு. K. முத்துஜோதிடர்

சுப்பிரமணியன்

(கீலகலூஸ் ஆணிம் 1வது முதல் 32வது முடிய)

(14—6—68 முதல் 15—7—68 முடிய)

1. மேழிம் - அசுவதி - பரணி - கார்த்திகை டி

மேஷராசி 9 பாதங்களும் மிச்ரமானபலனைத் தரும். ஆரம் பத்தில் எல்லாம் சுபமாகவே தோற்றம் உண்டாகும், சகல காரியங்களும் தடைப்பட்டுப் பின்பு பூர்த்தி அடையும். ராஜாங்கள் தால் நன்மையும், உயர்பதவிகளும் ஏற்படும். வியவகாரம் ஜெயிக்கும். தெய்வபலம் முன்னின்று காக்கும். வெள்ளி, சனி சுபமாகும்.

2. ரிஷிபம் - கார்த்திகை டி, ரோஹிணி - மிருகசீர்ஷம் டி

விருஷ்பராசி 9 பாதங்களும் பூரணமான சுபத்தையேதரும், குடும்பத்தில் மங்கள காரியங்களும், தூரதேச பிரயாணமும். ஸ்தாவரஜங்கம் சொத்துக்கள் கிரயவிக்கிரயங்களும், புண்ணிய பலன்களும், நஷ்டமான பொருள் வரத்தும் உண்டாகும். ஞாயிறு, திங்கள் சுபமாகும்.

3. மிதுனம் - மிருகசீர்ஷம் டி, திருவாதிரை - புனர்பூசம் டி

மிதுனராசி 9பாதங்களும் மிச்ரமான பலனைத் தரும். வியாதியால் அடிக்கடி தொந்திரவு ஏற்படும். வினைத்தகாரியம் சுலபமாக நடக்காது, வீண் செலவுகளும் குடும்பக்கவலையும் அதிகமாகும். சுபசோபனுதீகள் ஏற்படும். எப்பொழுதும், ஸஞ்சாரமாக இருந்துகொண்டு இருக்கும். மேலோர் பெரியோர்களால் நன்மை உண்டாகும். செவ்வாய், புதன் சுபமாகும்.

4. கடகம் - புனர்பூசம் டி, பூசம் - ஆயில்யம்

கடகராசி 9 பாதங்களும் பூரணமான சுப பலனைத் தரும். வெகுகாலமாக எதிர்பார்த்து நடக்காத காரியங்கள் எல்லாம்

சலபமாக நடக்கும், வியவசாயம் ஓங்கும். தெய்வபலம் பிரளைக்கும், சுகஜீவன லாபம் ஏற்படும். மேலோர் பெரியோர்களின் அங்கும் ஆதரவும் கிடைக்கும். வியாழன், வெள்ளி சுபமாகும்.

5. சீம்மம் - மகம் - பூரம் - உத்திரம்

சிம்மராசி 9 பாதங்களும் முற்பாதி பூர்ணசுபம் இருக்காது. வீண் செலவுகளும் அலைச்சஸ்களும் ஏற்படும். பிற்பாதியில் சுப சங்தோஷங்களும், உத்தியோக உயர்வும், மேலோர் பெரியோர்களின் அங்கும், வியாபாரத்தில் விருத்தியும் ஏற்படும். சனி, ஞாயிறு சுபமாகும்.

6. கன்னி - உத்திரம், ஹஸ்தம், சித்திரை

கன்னியாராசி 9 பாதங்களும் மிச்ரமான பலனைத்தரும், தனதான்ய விருத்தியும், நூதனமான முறையில் சில தொழிலில் லாபகரமும் உண்டுபண்ணும். உலக பிரசித்தியும் ராஜாங்க மைத்திரமும் அதிகமாகும். வைத்திய செலவும் அதிகமாகும். சதா சஞ்சாரமாகவே இருந்துகொண்டு இருக்கும். குடும்பத்தில் மங்கள காரியங்களால் விசேஷமான கெளரவும் உண்டாகும். திங்கள், செவ்வாய் சுபமாகும்.

7. துலாம் - சித்திரை, சுவாதி - விசாகம்

துலாராசி 9 பாதங்களும் சுபமேயாகும். நூதனமான முறையில் விவசாயம் ஓங்கம். ஸ்தாவரஜங்கம் சொத்துக்கள் சேரும். தொழில் ஏற்றம் ஏற்றும். உலக பிரசித்தியும் தர்மாதி காரமும் கிடைக்கும். தெய்வ பலம் முன்னின்று காக்கும். செவ்வாய், புதன் சுபமாகும்.

8. விருச்சிகம் - விசாகம் - கேட்டை

விருச்சிகராசி 9 பாதங்களும் விசேஷமான நன்மையை உண்டுபண்ணும், தொழில் ஏற்றம் ஏற்படச் செய்யும். கிரய விக்ரயங்களால் லாபம் உண்டாகும். பிரதிஷ்டாபலனும் தர்ம பிரவிருத்தியும் அதிகமாகும். சேர்த்திபத்திரம் கிடைக்கும். வியாழன், வெள்ளி சுபமாகும்.

9. தனுச - மூலம் - பூரடம் - உத்திராடம்

தனுர்ராசி 9 பாதங்களும் விசேஷமான பூரண சுபம் உண்டாகும். புத்திராதிகளாலும் உத்தியோக மூலமாகவும் குடும்பம் மேன்மை அடையும். சுப சோபனுதிகளும், கிரய விக்கிரயங்களும், ஜீவன்லாபமும் ஏற்படும். வெள்ளி, சனி சுபமாகும்.

10 மகரம். உத்திராடம் - திருவோணம் - அவிட்டம்

மகரராசி 9 பாதங்களும் சுபமேயாகும். உத்தியோகம் ஒங்கும். மேல்பதவி கிடைக்கும். விவகாரம் ஜெயிக்கும். ராஜாங்கள்தால் நன்மதிப்பு ஏற்படும். நூதனமான தொழில் முறைகளால் லாபம் உண்டுபண்ணும். குடும்பம் ஒங்கும். சனி, ஞாயிறு சுபமாகும்.

11. கும்பம்-அவிட்டம் - சதயம் - பூரட்டாதி

கும்பராசி 9 பாதங்களும் மிச்ரமான பலனைத்தரும். சுப காரியங்கள் மூலம் அதிகமான விரயம் ஏற்படச் செய்யும், பெரியோர்கள் மூலம் நன்மையுண்டாகும். வம்சம் ஒங்கும், அதிகமான வைத்தியச் செலவு ஏற்படும். திங்கள், செவ்வாய் சுபமாகும்.

12. மீனம். பூரட்டாதி உத்திரட்டாதி - ரேவதி.

மீனராசி 9 பாதங்களும் மிச்ரமான பலனைத்தரும். தெய்வ பலத்தால் சகல அரிஷ்டங்களும் சிவர்த்தியாகும். சுபமான பலனைத்தரும். குடும்பம் ஒங்கும். உத்தியோகத்தில் உயர்வும் கீர்த்தி பத்திரமும் கிடைக்கும். உலகப்பிரசித்தியும் ஏற்படும். தெய்வம் முன்னின்று காக்கும். எல்லாம் சுபமாகும். புதன், வியாழன் சுபமாகும்.

குறிப்பு:- மேற்படி ஆணிமாதம் குரு, சனி, செவ்வாய், சுக்கிரன், ராகு, கேது இவர்களுக்கு ஒருவருக்கொருவர் ஷஷ்டாஷ்டக ராசிகளிலும் நாமநக்ஷத்திரரீதியாகவும் தோறும் உண்டாகி வக்ர அஸ்தமனங்களும் ஏற்படுவதால் மூன் மாதங்களில் எழுதிவந்தபடி பல ஆஸ்திக ஸஜ்ஜன மகாஜனங்களும்

மேலோர் பேரியோர்களும் நவக்கிரஹங்களையும், சிவசக்தி வீஷ்ணுவாதி தேவதைகளையும் யக்ஞயாகாதிகளாலும் லக்ஷ்மி கோடி அர்ச்சனைகளாலும், அன்னதான கோதான புதானுதி களாலும், தேவகோபத்தைத் தணியச்செய்து உலகமக்கள் பயம் இல்லாமல் தர்மராஜ்யத்தில் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கும் படியாக ஸ்ரீ சர்வேஷ்வரனைப் பிரார்த்திக்க ஸ்மஸ்தமங்களமும் உண்டாகும்.

EXTRACT FROM THE VISITORS' BOOK

Dharmapuram Adhinam

Sri Amirthakateswaraswamy Devasthanam, Tirucadayur.

We have the good fortune of visiting the Adhinam Temples for the second time. Our impression about the upkeep and maintenance of the standard of performance of rites in the temple under the control of the Dharmapuram Peetam held at the time of our last visit are fully confirmed when we hear now that this temple gets the award for the best maintenance of temples in Madras State for the second time.

This recognition is fully justified and we pray that Ambika sametha Amirdhamirthyunjayaswamy will continue to shower his blessings on the troubled and harassed humanity. We congratulate the superintendent and other members of the supervision staff for their excellent and vigilant work.

(Sd.) M. VenkataRatnam, I. A. S.

29—5—68.

Collector Guntur, District.